Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

NGUYỄN-KIÊN-GIANG LÃ-PHI-KHANH CÙNG TOÀN BỘ BIÊN TẬP

Thời-đại

THÔNG TIN NGHỊ LUẬN XUẤT BẢN HẰNG NGÀY

KỂ TỪ NAY CÓ MẶT THƯỜNG TRỰC TRÊN BÁO

Bình Minh

TIẾNG NÓI TRUNG THẬT CỦA NHƠN DÂN MIỀN NAM

NĂM THỨ TƯ ● BỘ ĐOÀN KẾT ★ SỐ 4 ● CHỦ NHỰT 31 THÁNG 12 NĂM 1967

Chủ-nhiệm VÕ-VĂN-ỨNG ● Tòa-soạn và Ty Quản-lý : ● Chủ bút : NGUYỄN-KIÊN-GIANG
Điện-thoại : — 25.505 ● 23, Tự-Do, Saigon—Đ.T. 91.630 ● Tổng Thơ-ký : LÊ-HIỀN
Ngân-phiếu và chi-phiếu gởi : Nhựt-báo BÌNH-MINH — Hộp thơ : 405

Cổ

HÀ NỘI BÁC BỎ ĐỀ NGHỊ

CỦA NGOẠI-TRƯỞNG TRẦN-V-ĐỖ Ở BA-LÊ

VÀ CHỈ MUỐN NÓI CHUYỆN TAY ĐÔI VỚI MỸ

HÀ-NỘI — Nguồn tin AFP hôm 28/12 cho biết : các giới Hànội không chú ý đến đề nghị của ngoại trưởng Trần văn Đỗ đã nêu ra tại Ba Lê rằng nên áp-dụng lại Hiệp định Genève 1954 cho vấn đề Việt Nam.

Theo AFP thì các giới Hànội đưa ra 2 lý do. Thứ nhứt là đề nghị mới chỉ được báo chí phương Tây biết thì là một mánh khóe của người Mỹ nhằm làm cho thế giới không chú ý đến một điều thật sự đáng kể nếu người ta muốn có những cuộc hòa đàm để chấm dứt chiến tranh. Điều đó là sự ngưng oanh tạc miền Bắc.

Các giới Hànội cho rằng đó mới thật là cái chìa khoá mở cánh cửa

xem tiếp (9) trang 4

QUAN ĐIỂM

CHẮC CHÚNG MÌNH không ai nghĩ tới chuyện tự sát ?

[illegible]-KIÊN-GIANG

[illegible] Dinh Độc-lập [illegible] 27-12, Tổng [illegible] Thiệu đã tuyên bố :

> *Tôi muốn nhắc lại danh từ liên hiệp không thể có được tại miền Nam này bởi vì giữa những người quốc-gia chống Cộng thì vấn-đề liên hiệp không cần phải đặt ra. Nhưng với Mặt Trận Giải-phóng Miền Nam, nếu liên hiệp tức là chúng ta đã tự sát.*

Lời xác nhận nầy của vị nguyên thủ quốc-gia vừa đến rất nhằm lúc để trấn an dư luận xôn xao của khá nhiều người. Nhứt là từ khi hai chữ « thương thuyết » được tung ra, khiến phần đông dân chúng quá đau khổ ở xứ nầy thấy lóe lên một niềm hy vọng. Hy-vọng ở chiến tranh chấm dứt, hy vọng ở việc tàn một giấc mơ khủng khiếp, kéo dài đã quá lâu.

Là một nhà lãnh-đạo, khi buông ra lời tuyên bố nói trên, chắc hẳn Tổng-thống Nguyễn-văn-Thiệu đã nhận định được rõ rệt tình hình. Và xin nói ngay là đã có rất nhiều người đồng ý với ông.

Trước bao nhiêu cảnh tang tóc, điêu tàn, cố nhiên một sự thương thuyết rất cần bất cứ đối với nhà cầm quyền nào thật tâm muốn lo cho hạnh phúc của dân, cho tương lai của xứ sở. Người ta không thể kéo dài ra mãi mãi một cuộc chiến-tranh mà kết quả chắc chắn là không ai thắng cũng như không ai bại để hy sinh một cách vô ích bao nhiêu sanh mạng và làm kiệt quệ bao nhiêu tiềm lực của quốc gia.

Tuy nhiên khi nói đến thương thuyết, ai ai cũng nghĩ ngay đến việc : không phải thương-thuyết với bất cứ giá nào. Từ bao nhiêu năm nay, chúng ta đã chiến đấu và hy sinh bao nhiêu xương máu để giữ lấy tự do. Bây giờ chúng ta không thể thương thuyết để đút đầu vào ách nô-lệ. Làm khác hơn tức là phản bội

« Biết người, biết ta, trăm trận trăm thắng ». Khi nói đến liên hiệp, tức nhiên chúng ta phải nghĩ ngay đến sức mạnh của đôi bên. Kẻ yếu mà đi liên hiệp với kẻ mạnh tức là tự mua chuốc lấy một cảnh tôi đòi chắc chắn. Và trong tình thế hiện nay, nhờ sự giúp đở của đồng-minh, chúng ta đã thắng trên chiến trường, nhưng soát lại hàng ngũ chúng ta, chúng ta sẽ thấy mình quá yếu để có thể làm một chuyện phiêu lưu : liên hiệp với Cọng-sản

Có lẽ vì đã nhận chân cái nhược điểm ấy, hơn một lần, Tổng-thống Nguyễn-văn-Thiệu đã kêu gọi đoàn kết. Nhưng một sự đoàn kết thật sự không thể thực hiện được trong đầu hôm sớm mai nhứt là trong một xã-hội chúng ta hiện nay và khi chúng ta chưa có được trong tay một chiếc đủa thần.

Tuy nhiên đó không phải là một lý do để cho chúng ta tuyệt vọng khi trong hàng ngũ chúng ta vẫn còn có một số người có thiện chí

Bao giờ họ thành công, chừng ấy sẽ nghĩ đến chuyện [illegible] kết với Cọng-sản.

Còn hiện nay thì... xin can. Vì mặc dầu tình hình đen tối, mặc dầu những cảnh tang tóc, điêu tàn, chắc trong chúng ta chưa có một ai chán đời để đến đổi phải nghĩ đến chuyện... tự sát !

N.K.G.

V.C. DÙNG SÚNG CỐI pháo-kích vào tỉnh-lỵ Định-tường

VÀ VỊ-TRÍ CỦA 1 TIỂU-ĐOÀN BỘ BINH Ở QUẢN-LONG (AN-XUYÊN)

SAIGON—. Việt Cộng đã pháo kích 42 quả súng cối 82 ly vào tỉnh-lỵ Mỹ-Tho vào lúc 23 giờ ngày 28-12.

Cuộc pháo kích nầy gây cho một số binh sĩ và 17 thường dân bị thương. Nhiều trái đạn đã rớt trúng phòng lạnh của bệnh-viện 3 Dã-chiến, làm cho phòng nầy bị hư hại.

Tại An Xuyên, lúc 1 giờ 50 ngày 29-12, VC tấn công vị trí đóng quân của một tiểu đoàn Bộ binh tại 1 cây số Bắc Quản Long. Lực lượng đồn trú được phi pháo yểm trợ đã đẩy lui địch. Kết quả V.C có 8 tên chết tại chỗ, một B.40 và 20 súng cá nhân bị tịch thâu. Ta thiệt hại nhẹ.

Tại Bình Định, lúc 1g30 ngày 28-12, khoảng 2 đại đội VC tấn công vị trí đóng quân của 1 lực lượng hỗn hợp gồm 2 đoàn cán bộ XDNT và 2 trung đội Nghĩa quân tại 10 cs ĐB An Nhơn. Kết quả địch bị đẩy lui để lại 20 tên chết tại chỗ, 1 bị bắt sống, ta tịch thu 3 súng thượng liên. Bên ta thiệt hại không đáng kể.

Tại Long An lúc 20 giờ 30 ngày 28-12, hai đại đội Biệt kích Tiểu khu Long An hoạt động chạm địch không rõ lực lượng tại 6 cs Đông

xem tiếp (6) trang 4

V.C. GIỰT MÌN XE ĐÒ tại các tỉnh Định-tường, Vĩnh-bình và An-xuyên

● SAIGON.— Binh sĩ Hoa-kỳ và các binh sĩ Đồng-Minh khác đã hạ 826 V C. và bị thiệt hại 186 người chết trong tuần-lễ chấm dứt vào ngày 23-12.

Hoa Kỳ có 166 người bị thiệt mạng và 635 người bị thương phải vào bịnh viện còn các binh sĩ Đồng minh khác thiệt mạng 20 người và bị thương 34 người.

Như vậy trong 7 năm qua (từ 1-1-61 đến 23-12-67) số binh sĩ Mỹ thiệt mạng tại chiến trường VN lên đến 15.812 người chết, 52.665 người bị thương phải vào bịnh viện và 866 người mất tích.

O SAIGON.—Một toán tuần tiểu lực lượng đặc biệt Hoa kỳ hồi 10 g rưỡi sáng 28-12 đã giao tranh với một số V.C. cách châu thành Tây Ninh 25 cs về phía Đông Bắc và hạ được tại trận 11 tên.

xem tiếp (4) trang 4

400.000 đồng-bào tị nạn

SẼ ĐƯỢC ĐƯA ĐI ĐỊNH-CƯ ở các vùng kế-cận Saigon ?

SAIGON - (AFP) — Chánh phủ Nam Việt Nam và nhà cầm quyền Mỹ ở đây trù liệu định cư đồng bào tị nạn ở vùng I chiến thuật ngay ở phía Nam vùng phi quân sự.

Hiện có tất cả 400.000 đồng bào tị nạn trong năm tỉnh miền Trung đang ở trong các trại định cư đó. Những đồng bào nầy trước kia ở trong vùng thường xảy ra những trận đánh và những vùng thuộc phòng tuyến Mc Namara.

Nhưng trong 5 tỉnh đó hiện không còn bao nhiêu đất trống để đủ định cư số đồng bào nói trên nên nhà cầm quyền Việt Mỹ dự định đưa họ vào các vùng kế cận Saigon hay có thể đưa lên vùng Cao Nguyên cách xa làng của họ những 600 cây số.

Trong hai năm sau nầy, có gần 2 triệu người tị nạn được kiểm tra tại miền Nam Việt Nam trong số có 785.000 người hiện ở tại các trại được chánh phủ trợ cấp, 670.000 người được đưa đến lập cư ở những vùng đất mới trong những vùng do chánh phủ kiểm soát và 640.000 đã trở về nhà của họ sau khi những vùng đó được bình định lần thứ nhứt hồi tháng mười một. Số đồng bào được định cư trên những vùng đất mới nhiều hơn số đồng bào còn ở các trại.

Giới quân sự cho rằng con số đồng bào tị nạn sẽ tiếp tục tăng vào năm 1968 và các trại còn phải tiếp đón lối 340.000 đồng bào nữa.

NGOẠI PHỐ

Trong số «BÌNH MINH» hôm qua, chúng tôi đã nói sơ qua về vai tuồng quan trọng của Viện Giám sát, một cơ quan có thể nói là có quyền «tiền trảm hậu tấu». Do đó người có sáng kiến thành lập Viện nầy đã dè-dặt ghi ở điều thứ 16 trong sắc lịnh số 34-SL/HP/VP ngày 8-3 1966 như sau.

— Tổng thanh tra Chánh Thanh Tra. Thanh tra và Phó Thanh tra Giám sát Viện được lựa chọn trong những nhân viên chánh ngạch hoặc ngoại hạng A thuộc các ngạch hành chánh tài chánh hoặc chuyên môn, có ít nhứt 2 năm giữ chức vụ điều khiển từ hàng Chánh sự vụ trở lên, có khả năng và *điều cần nhứt là phải có danh tiếng tốt,* **và** *hội đủ các đức tính liêm khiết,* **cứng rắn và thiện chí phục vụ.**

● Đối với những vị thanh tra, phó thanh tra mà người ta còn bắt buộc phải có « danh tiếng tốt và hội đủ các đức tính liêm khiết thì cố nhiên ông Viện trưởng—được sắp ngang hàng với một Ủy viên (tức bộ trưởng) — và một phó Viện trưởng — được sắp ngang hàng với một thứ ủy, cái «danh tiếng tốt» và những «đức tính liêm khiết» cố nhiên phải tiến vượt mức.. ghi vôi !

● Tuy nhiên, từ suốt năm qua, trừ ông Viện trưởng, hổng mang tiếng mang tăm gì, người ta đã nghe thuật lại vô số chuyện...điếc con rái về những hành động «chọc trời khuấy nước» của một vài ông gộc ở trong cái Viện [illegible] lẽ phải sáng suốt như ban ngày nhưng tình thật đã bị bao bọc trong một không khí đầy ô trược nã ! Nên bạn đọc cần biết rõ chi tiết, Ra-đô ca-ti-na sẽ thâu thập để thuật lại trong một ngày gần đây cho tất cả... nghe chơi cho vui !

● Theo những người thạo chuyện, những hành động «xít-cần-đa lơ» mà miệng ăn mắm ăn muối của người trên lề đường khi la to, lúc nói nhỏ ấy hầu hết là đúng với sự thật 12 phần đầu mới chết ! Nếu quả đúng vậy nhưng Phủ Thủ tướng cứ làm ngơ — vì theo sắc lệnh, Viện giám sát trực thuộc Chủ tịch Ủy ban hành Pháp Trung Ương tức thủ Tướng phủ bây giờ—không chịu dùng bàn chải xơ dừa và xà phòng Mạc-xây để gội rửa cho sạch thì tốt hơn nên cứ bóp cò cho Viện ấy chết phứt cho rồi cho khỏi mang tai mang tiếng !

● Càng được quyền nhiều, cố nhiên những người cầm đầu ở Viện giám sát cần phải giữ mình cho được hoàn toàn trong trắng. Bằng không họ còn có thể kiểm soát ai, thanh tra ai và thanh trừng ai được nữa khi chính mình các ông đáng lẽ phải bị thanh trừng ? Bao giờ không có những sự sửa đổi, bao giờ những phần tử thúi tha còn nắm quyền chỉ huy, không kíp thì chầy, cái Viện Giám sát ấy sẽ trở thành một Viện... ám sát, đúng như danh từ của đồng nghiệp «QUYẾT-TIẾN» của chúng tôi đã ban cho nó hôm nào !

RA-ĐÔ CA-TI-NA

SAIGON

HỌP MẶT Thiệu - Bunker Ở NGOẠI-Ô SAIGON

SAIGON (AFP) — Tổng thống Nguyễn văn Thiệu, Đại sứ Bunker, ông Cabhoun, cố vấn chánh trị và Tướng Creig, phó Tổng tư lịnh quân lực Mỹ ở V.N. đã họp sáng thứ sáu 29-12 lúc 8 giờ ở ngoại ô Saigon.

Được báo chí phỏng vấn cuộc họp bất thần nầy, Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu tuyên bố : một vấn đề quan trọng, tôi không thể nói là vấn đề gì vì là một sự bí mật.

Các giới thân cận phủ Tổng thống cũng như các giới thuộc Tòa đại sứ

xem tiếp (0) trang 4

1-1-68 : THI HÀNH SẮC LỊNH động viên từng phần

THANH-NIÊN TỪ 18 ĐẾN 33 TUỔI :

20 TUỔI : Nhập ngủ đợt đầu (đầu năm 1968)
19 TUỔI : Được gọi sớm nhứt là vào giữa 68
18 TUỔI : Được gọi khi nào thiếu quân số

Điều-kiện hoãn-dịch vì lý-do học-vấn

★ Cô KIM XUYẾN

SAIGON—. Nhân-vật thẩm quyền ở Bộ Quốc phòng cho biết : Đến 1-1-1968, vẫn thi hành sắc lịnh động viên từng phần thanh niên từ 18 đến 33 tuổi. Chỉ có lối 20% học sinh bị gọi nhập ngũ khi thi hành sắc luật động viên nầy mà thôi.

— Thanh niên 20 tuổi sẽ được gọi nhập ngũ đợt đầu (đầu năm 68)

— Thanh niên 19 tuổi sẽ được gọi nhập ngũ sớm nhứt là vào giữa năm 1968

— Khi nào thiếu quân số những

xem tiếp (1) trang 4

NGÀY MAI
CHÚA NHỰT
31-12-67
Bình Minh
VẪN XUẤT BẢN
NHƯ THƯỜNG
Xin bạn đọc
đón xem

ÁC-CHIẾN CÁCH HỘI-AN

25c.s. giữa liên quân Mỹ-V.N.C.H. và một lực-lượng V.C. hùng hậu

SAIGON — (AFP) — Một trận đánh ác liệt giữa Thủy quân Lục chiến Mỹ và VNCH gồm cả ngàn người với một lực lượng hùng hậu V.C được tăng cường những phần tử quân chánh quy Bắc Việt đã diễn ra suốt ngày thứ năm 28-12 cách Hội An 25 cây số về phía Nam của cứ Mỹ ở Đà Nẵng.

Trận đánh tiếp diễn đến sáng ngày thứ sáu 29-12. Cả hai bên đều bị tổn thất nặng

Đây là trận đánh dữ dội thứ hai sau ngày hưu chiến lễ Giáng sinh chấm dứt. Bên Thủy quân Lục chiến Mỹ gồm 1 tiểu đoàn có 12 binh sĩ bị tử trận và gần trăm binh sĩ khác bị thương trong ngày thứ Năm.

Về phía quân chánh phủ sự thiệt hại được coi là «nhẹ». V.C bị giết 52 tên. Về phía thường dân có 21 người bị lạc đạn chết, những người nầy ở tại những ấp chiến lược được phòng thủ cẩn mật.

Trận đánh diễn ra trên một cánh đồng gần bờ biển nằm về phía Tây thị - xả Hội - An vào lúc sáng sớm ngày thứ năm 28/12 khi các phi cơ trực thăng chở Thủy quân lục chiến Mỹ đổ bộ để mở cuộc hành quân tìm kiếm và diệt dịch. Việt Cộng ẩn sau những mô đất khai hỏa vào Thủy quân lục chiến Mỹ lúc họ đang ở giữa ruộng. Được phi cơ yểm trợ nhưng trước hỏa lực hùng hậu của địch, Thủy quân lục chiến Mỹ tiến chậm.

Đến tối V.C mở cuộc phản công nhưng bộ binh và thiết giáp xạ đã bao vây các ấp chiến đấu của địch. Đến sáng thứ sáu trời xấu đã làm cản trở rất nhiều cho sự yểm trợ của không quân.

PHÁI-ĐOÀN QUAN-SÁT-VIÊN V.N.C.H tại L.H.Q. bác bỏ mọi hình-thức liên-hiệp với Mặt Trận G.P.M.N.

LIÊN HIỆP QUỐC (NỮU ƯỚC) (UPI-Reuter). — Phái đoàn quan sát viên Việt Nam Cộng hòa tới Liên hiệp quốc hôm thứ năm đã lập lại một lần nữa ý muốn thương nghị về các điều kiện hòa bình với chánh phủ Hà Nội, nhưng một lần nữa lại bác bỏ mọi ý kiến về việc thành lập một chánh phủ liên hiệp với Mặt Trận Giải phóng miền Nam.

Một tuyên ngôn do phái bộ quan sát Việt Nam tại Liên hiệp quốc công bố cho biết rằng những tin tức báo chí được loan truyền rộng rải lúc gần đây đã đưa ra những lời suy diễn gây ngộ nhận về việc tham gia của Mặt trận Giải phóng Miền Nam vào việc giải quyết chiến cuộc.

xem tiếp (3) trang 4

Đặc biệt của **Bình Minh**

NĂM 63, NGÔ-ĐÌNH-NHU

có tiếp xúc thật chăng với V.C. nhờ sự trung-gian của Pháp ?

III.— Phản-ứng của Đại-sứ Cabot Lodge

của THANH-NHÂN thuật

Phản ứng đầu tiên của người Mỹ là vô cùng bực tức. Họ cho là họ đã bị anh em nhà Ngô lẫn nước Pháp phản bội. Đoạn họ cho mở cuộc điều tra và biết ngay rằng đó chỉ là một chuyện bịa đặt. Đại sứ Cabot Lodge liền phản ứng. Ông ta quyết định là cứ giả vờ tin chuyện nói trên có thật để gài Nhu vào chính cái bẫy của ông ta.

Do đó, các cơ quan mật vụ Mỹ liền loan truyền khắp mọi nơi là ông Hồ chí Minh đã bảo với một nhà ngoại giao Ấn, ông Godurdhun, chủ tịch U.H.Q.T.Đ.C câu :«Dầu sao ông Diệm cũng là nhà ái quốc.»

Trong hàng ngũ của Mỹ, người ta cũng lo tuyển những vai phụ.

Các tướng lãnh Việt Nam không ngán lắm trước những cuộc biểu dương của phe Phật giáo. Họ sẵn sàng tin Ngô Đình Nhu khi ông ta bảo các nhà sư chỉ là Việt Cộng trá hình.

Nhưng nếu anh em ông Diệm bây giờ lại đi thương tuyết với Cộng sản, họ hết còn là những người thương nước mà họ đã phản bội và bổn phận của người quân nhân là phải lật đổ cả hai ra khỏi chánh quyền trước khi họ có thời giờ để đi đôi với Việt Cộng.

Những cuộc âm mưu khởi đầu.

Đại tá Conin liền tiếp xúc với số tướng lãnh Việt Nam và báo cáo mọi việc với Đại sứ Cabot Lodge. Conin nói tiếng Pháp rất thạo lại còn có một người vợ lai Pháp...

Các nhà sư tiếp tục tự thiêu, Thích Quảng Hương, nhà sư thứ sáu trước khi lên giàn hỏa đã viết một bức thơ cho Ngô đình Diệm : « Thưa Tổng thống, Tổng thống thường hay

xem tiếp (5) trang 4

DIỄN ĐÀN CHUNG

NHƠN MÙA BẦU-CỬ ĐẠI-HỌC 1967-1968

THIỂN NGHĨ VỀ TỔ-CHỨC TỔNG-HỘI SINH-VIÊN

của VIỆT-LONG
cựu Sinh-viên Saigon

Đại học V.N chưa được bao nhiêu tuổi, vậy mà số Sinh viên theo học đã tới con số 31.643 (1) và đang trên đà tăng gia rất mau (Số học sinh Trung học hiện nay là : 434 688 (1). Giáo sư Trần quang Đệ, Viện trưởng Viện Đại Học Sàigòn và Giáo sư Nguyễn văn Bông, Viện trưởng Học Viện Quốc gia Hành chánh xử lý thường vụ Viện Đại Học Sàigòn đều đồng nghĩ rằng phải bành trướng cơ sở Đại học để có thể tránh [illegible] hạn chế và chọn lựa quá đáng trong [illegible] học, các Đại Giảng đường như hiện nay. Nhưng [illegible] vì vậy mà HOẠT ĐỘNG SINH VIÊN V.N. không đáng kể.

Ở Đại học, người sinh viên tìm thấy những ý niệm Dân Chủ khai phóng, người Sinh viên đòi hỏi sự TỰ TRỊ Đại học : sự tự trị của Hội đồng Viện, Hội đồng Khoa, sự tự trị của các Ban Đại diện sinh viên, sự tự trị của khu vực Đại học.

Nghĩa là sinh viên muốn biến Đại học thành thí điểm Dân chủ kiểu mẫu và hoàn hảo nhứt.

Đại học V.N không có trường tư. Các viện, các phân khoa và trường Cao đẳng đều Công lập và được tài trợ bằng Ngân sách Quốc gia, nhưng một số trường đã tổ chức những cuộc bầu cử giữa Giáo sư với nhau và giữa Sinh viên với nhau.

Sinh hoạt Dân chủ ở mỗi trường đều khác nhau tùy thuộc :

— Ban Giám đốc.

— Học chế...

Nhưng chung qui, chúng ta có thể ghi những nét chánh của sinh hoạt Sinh viên qua hai Ý NGHĨ, hai CƠ CẤU và hai PHƯƠNG THỨC TỔ CHỨC SINH VIÊN.

HAI Ý NGHĨ *: Các Đại diện S.V. thường thảo luận rất nhiều về tư cách pháp lý của Tổng Hội Sinh Viên. Có hai quan niệm :*

— là Hội tư.

— là Hội đương nhiên của Đại học.

Là Hội Tư, Tổng hội Sinh viên Sàigòn bị chi phối bởi Dụ số 10 mà quan trọng hơn hết là phải có « phái lai » của Bộ Nội Vụ cho phép hoạt động, hội viên của hội phải GHI DANH NHẬP HỘI và những Sinh viên trong ban Chấp hành Tổng Hội chỉ đại diện cho các hội viên nầy mà thôi.

(Xem tiếp trang 4)

XÔ-XÁT TRƯỚC HÃNG B.G.I giữa các công-nhân đình-công và 1 nhóm người của chủ-nhân

● 726 công nhân hãng « Air America » đã đình-công đến ngày thứ 6.

SAIGON.— Cuộc đình - công của 2.000 công nhân hãng sản xuất các thứ giải khát B.G.I do Pháp kiều quản trị đã bước qua ngày thứ tám và một phiên họp của Hội-đồng trọng tài sẽ được triệu tập tại Pháp đình Saigon vào ngày 6-1-1968 để giải quyết nội vụ.

Văn phòng Tổng Liên Đoàn Lao Động Việt Nam cho biết đã có một cuộc xô xát giữa công nhân vàp một nhóm người của chủ nhân vào buổi sáng 28-12 khi chiếc xe vận tải của chủ nhân [illegible] vào chở nước cốt «Ca cô» đem đi nơi khác để chế tạo nước ngọt Coca Cola.

Vẫn theo lời người phát ngôn thì sau cuộc xô xát nầy, nhân viên công lực đã bắt giam bảy công nhân thuộc nhóm đình công, trong số nầy có một người đàn bà.

Cuộc đình công của 2.000 công nhân hãng B.G.I. khởi từ ngày 21-

xem tiếp (8) trang 4

HẠ NGHỊ-VIÊN không có trách-nhiệm gì trong cuộc tranh chấp «Sống»-Kiều-mộng-Thu

SAIGON — Văn phòng Niên Trưởng Hạ Nghị viện hôm nay ra thông cáo cho biết : Hạ Nghị viện

(Xem tiếp (7) trang 6)

NGƯỢC DÒNG

RÊN SIẾT CÁI NỖI GI ?

của TRƯỜNG-TIẾU-TIÊN

Bị ông Tổng Giám-đốc Quan thuế lôi ra Tòa, ngoài việc rên như bộng :

— Tội nghiệp báo « Sống » tuyên bố « đầu hàng » mà người ta cũng vẫn không tha...

Chu Tử còn phân bua : có nhiều báo khác cũng tố Quan-thuế nhưng không bị ông Tổng Giám-đốc Quan thuế truy tố là vì họ biết ngưng tố đúng lúc !

Từ trước đến nay người ta nhận thấy « Sống » rất tài về cái môn... tố : hễ ăn thì tố tới còn hễ thua thì... chạy. Và phần đông các khổ chủ của « Sống » — chắc hầu hết đều cối... Ba Tàu—nên đã « xống xát » rồi... huề !

Lần nầy, ông bạn Chu Tử lại toan giở chiến lược đó nhưng rủi nó... hết ăn tiền. Âu đó cũng là một cái « ốc-xi-đăng ».

« Bá nhơn bá bụng » tục ngữ... lề đường đã dạy chúng ta câu đó.

Và chuyện bị lôi ra tòa nói trên chắc chắn sẽ giúp cho Chu-Tử thêm một kinh nghiệm : « ăn coi nồi, ngồi coi hướng » mà tố phải...coi người !

Vì trong chục người, nếu có chín người bị chưởi thì nhăn răng cười nhưng cũng có một số... đi thưa.

Cha mẹ sanh con cặn không giống tánh huống hồ gì người dưng ! Vậy, có làm thì có chịu, rên siết cái nỗi gì !

LỆNH XÉ XÁC THỨ THIỆT CỦA LÃ-PHI-KHANH TÁI XUẤT HIỆN GIANG-HỒ

sàigòn
đẹp hít

★ Trần Phương-Hồ

Đắm đuối nhìn Hương một cách tha thiết, Huân :

— Nghe Hương nhót rất đẹp.

Và hai người nhảy đẹp thực, tất cả đều phải khen và Tuyết chêm một câu khiến Lan đã sẵn tức bực càng bực tức thêm, dấm dẳn nơi nhảy :

— Nhót đẹp hồng can, xứng đôi ác !

Rồi từng cặp, từng cặp dìu nhau, quấn nhau trong tiếng nhạc, trong vùng ánh sáng mầu mè huyền ảo khêu gợi :

Vừa nhót, Huân vừa tán tỉnh Hương.

— Hương nhảy tuyệt quá, mà lại đẹp như thế này, vừa gặp Hương tôi đã nghe chới với trong lòng

Hương áp mặt mình vào gần mặt Huân và cười nhẹ, cô :

— Đừng nịnh, anh khéo tán lắm. Anh cũng « bear » trai ra gì lắm.

Huân siết thêm vòng tay, bộ ngực nửi lửa của Hương dán sát vào ngực anh. Hơi thở nóng hổi, rạo rực của Hương phả mạnh vào cổ Huân khiến anh này chới với cao độ.

Ngồi yên lặng nơi bàn, Lan cố dằn cơn tức giận bằng cách uống rượu và hút thuốc liên tiếp. Tuyết ngồi bên cạnh thấu rõ tâm trí Lan, nàng luôn khen Huân và Hương nhót đẹp, xứng đôi để trêu tức Lan cho bỏ ghét.

Ở đằng kia, trong vòng tay siết chặt của Huân, Hương cũng lém lỉnh khêu kéo người con trai, cô :

— Hồi này gặp anh em cũng thấy hơi rúc động trong lòng.

Huân cười thật tươi :

— Thật vậy à !

— Còn phải hỏi, làm bộ cù lần hả.

Suy nghĩ một lúc, cô nẫy tiếp :

— Anh thấy không khí ở đây như thế nào ?

Huân cười :

— Vui vẻ, ấm cúng.

Hương trề môi :

— Bực chịu không được !

— Vậy Hương muốn sao ?

— Chơi ở ngoài mà thích hơn.

Huân mừng như mở cờ trong bụng và chỉ chờ có vậy, anh :

— Vậy tôi có được vinh hạnh đưa Hương đi chơi không, bất cứ chỗ nào Hương thích ?

— Tùy !

— Vậy, chút anh đưa Hương đi nhé.

Hương gật đầu thay cho câu trả lời và cười tròn nụ sát mặt Huân.

Nhạc dứt tiếng nhưng 2 người như không muốn rời nhau ra, Huân dìu Hương về bàn một cách âu yếm khiến Lan phải trấn áp cơn tức bằng một ly rượu đầy.

Uống cạn phần rượu còn lại trong ly mình, Hương nói :

— Xin lỗi bà Lan tôi phải về vì có chuyện, bà Tuyết ở lại với bà Lan nghe.

Biết Hương đã cuỗm được Huân nhưng Tuyết vẫn giả vờ :

— Kìa ! chuyện gì mà vội vậy, cuộc vui chưa kết thúc mà.

Nháy bạn một cái, Hương :

— Tao có chuyện suýt quên thôi mầy ở lại chơi cho tàn cuộc với Lan

Huân cuống lên :

— Để anh đưa Hương về chứ, đừng đi một mình không tiện.

Hương trổi giọng cười đầy vẻ đắc thắng, cô:

— Vâng. anh đưa giùm em về.

Và hai người khoác tay nhau đi nhanh ra cửa Phấn Lan, nghe uất nghẹn lên tận cổ. Cô rầu môi muốn tướm máu như giọt nước mắt vẫn trào ra và, cô bắt đầu uống rượu mạnh như nước lã.

Buổi tiệc tàn lúc 12 giờ đêm. Mọi người lần lượt ra về hết. Lan say khướt và phần vì đang căm tức bạn nên nàng không tiền ai. Lan nghe cay đắng, xót xa và tủi nhục ngập lòng nàng gục đầu xuống bàn, nước mắt tuông ướt má phấn.

Một bàn tay thanh niên đặt lên vai Lan và xoa nhẹ. Không ngước nhìn lên, Lan hỏi nhừa nhựa :

— Ai vậy ?

— Xuân đây !

(Đọc tiếp số mai)

Thơ từ bài vở trang trong xin đề : **VŨ BÌNH THƯ**

Tâm sự gái điểm

HƯƠNG CHỊU CHƠI

● **TRÚC LỆ GIANG** viết

Đầu tiên, em đọc cuốn « Bảy Đêm Khoái Lạc » và coi hình khỏa thân, nên không còn chịu nổi mà sa ngả vào đường trụy lạc...

Năm ấy, em là một cô gái tuổi tròn trăng, chưa biết gì đến tình yêu ân ái.

Em đương ngồi lớp Đệ Tứ của một trường Trung học tại Sàigòn, hàng ngày cắp sách đến trường 2 buổi.

Em thì dại khờ, ngây thơ nhưng lại có 2 con bạn thiệt là bụi đời, sành sỏi. Chúng tên Liễu và Huệ.

Cứ mỗi khi vô lớp, con Liễu không bao giờ thấy chú ý học bài, nó hết đọc chuyện tình dâm ô, khúc nào mùi nhứt, nó cười khúc khít, rồi tới nói chuyện ái ân trai gái với em.

Ban đầu xem lạ nó, nhưng sau đó em cũng thấy cảm kích vì nó tả chân dữ dội.

Nó cắt nghĩa cho em nghe ái ân như thế nào, khi người đàn ông gần gũi đàn bà phải làm sao và lúc sung sướng 2 người có cử động gì.

Sao sao con Liễu đều kể hết em nghe.

Em ngồi nghe mà cảm thấy khó chịu hết sức. Một sự rạo rực nóng sốt chạy mạnh trong cơ thể của em.

Em hình dung theo sự tả chân của con Liễu.

Em nghe trong mình hơn ươn ướt mà đỏ mặt lên.

Nhưng bây giờ thì em chịu nghe con Liễu nó kể chuyện bậy bạ tục tĩu.

Tâm lý đàn bà là vậy đó anh Trúc lệ Giang.

Em đang tuổi xuân thì chưa từng giao hoan với đàn ông 1 lần nào càng nguy hiểm hơn.

Sự ươn ướt làm em khó chịu, nên xin phép Giáo sư vào phòng vệ sinh.

Nơi đây em khám phá một sự lạ, một sự mềm ướt, trơn trui, mùi vị ngọt ngào, không có thứ gì vật chất sánh được.

Phải chăng người đời gọi đó là hương trinh của người xuân nữ hãy còn trinh.

Chính mấy chú «ba tàu» đã không ngần ngại mua giá rất đắt để tận hưởng mùi hương trinh đó.

(Đọc tiếp số mai)

Cánh vườn phát huy tài năng chúng mình

Sân chơi
BẠN TRẺ

BẢO ĐĂNG phụ trách

TRẮNG MÙA THU

Đêm nay trăng sáng. Anh ngồi đây nhìn trăng, nhìn hỏa châu soi ở phương xa. Bỗng nhiên anh muốn viết, viết thật nhiều về em..

Em đã ra đi ở ngoài đời cũng như ở lòng anh, nhưng cuộc chia tay không được báo trước, khởi hành âm thầm như sự tàn rũ của loài hoa, em đột ngột bỏ đi khi tình đam mê vừa đến. Em không hẳn đóng vai phản bội, bởi anh biết trong em còn một chút tình thương.

Một tình thương thừa thải, em đem thân xác ấy để đổi lấy một cuộc phiêu lưu tình cảm. Em có lãng mạn không em ? Anh muốn hỏi em câu đó khi mình ngồi kề bên nhau, em ngắt từng ngọn cỏ non xanh biếc vò nát giữa lòng tay nhỏ bé - Anh biết đi vắng của em, anh không lo sợ. Anh không ngờ nó tái diễn ở hiện tại như thế. Anh buồn nhưng không trách em vì anh có quyền gì đâu ?

Chuyện của em làm anh kinh hãi ! Anh cho là một hiện tượng, hiện tượng đi xuống giữa xã hội hôm nay Mọi người đều khinh em, khinh anh vì anh là người yêu của em, anh phải có một phần trách nhiệm mà mình chẳng hề gây ra hành vi ấy. Anh không khinh em, anh tự khinh anh vì anh không nắm vững linh hồn em, để em bắt đầu bằng một cuộc đi hoang mà kết quả bây giờ đã hiện diện.

Em ! Sao lại phí cả tuổi xuân, em quăng hết những gì anh gìn giữ suốt 2 năm, em rời kỷ niệm, những con đường chúng mình song bước, những bản nhạc, những lời thơ âu yếm. Em buông xuôi, em chạy theo một hình ảnh tầm thường nhất, mà người có kiến thức như em không thể nào chấp nhận. Anh tưởng em bắt đầu đi lên, em lại trở xuống, anh tin em thủy chung nào ngờ em lại quá tham lam, giờ đây kết quả đến với em anh không biết nghĩ sao nữa !

Em thấy gì chăng ? Đêm nay trăng sáng, sáng lắm, sáng hơn bao giờ hết bởi cuộc đời mình đã đen tối lắm rồi. Tương lai em giờ đây buông xuôi, tương lai anh bắt đầu gây dựng lại, anh biết rằng phải có nhiều một mối..

Buổi đi chơi cuối cùng đã cắt đứt mối tình hôm nay. Em về với người ta và bắt đầu một cuộc sống, anh cầu mong cuộc sống ấy mang đến cho em nhiều êm đẹp.

Anh trách em không để anh ngỡ ngàng nhìn pháo cưới, xe hoa, nhìn hạnh phúc của em bằng sự hãnh diện.

Bây giờ kỷ niệm này anh trao về em, tất cả kỷ niệm chúng mình em đừng giấu làm gì trong ký ức, hãy quên đi em, quên như ngày nào đây em ngã vào vòng tay kẻ khác khi miệng vẫn còn nói yêu anh. Anh bắt đầu một cuộc so sánh anh và người đến sau, anh thấy mình tầm thường và bạc nhược, trong hai năm mình chẳng làm được một cái gì cho em hãnh diện.

Em có nghe tiếng đại bác gầm vang và hỏa châu đang soi sáng ở quê mình, những đầu đạn còn cày xé lòng đất mẹ, những đau thương kết tụ lại, trong đó có anh, có em. người ta đau thương vì chiến cuộc, vì xa kẻ thân yêu, mình đau thương vì tình yêu vì xa đối tượng, mình cũng có những dấu khổ đau cày nát linh hồn.

Người ta bắt đầu phải chịu đựng trong hoàn cảnh hiện tại, mình lại tạo ra oan trái ấy, đừng trách gì nữa nghe em, chúng mình hãy cam chịu như người ta cam chịu.

Đêm nay trăng sáng quá vành trăng đã lơ lửng giữa đỉnh đầu. Anh nhớ đến rằm Trung Thu, nhớ chiếc bánh chưng mình chia hai, nhớ bóng cây, nhớ băng đá trắng, nhớ... anh nhớ nhiều lắm, nhứt là đêm hôm nay

CUNG TRẦM NGỌC
(Mimosa Cai Lậy)

Quê hương
gấm vóc

● **TRƯỜNG MỘNG** góp nhặt

BUỘI CỎ ĐUÔI CHỒN

Rồi chị ngồi xuống ván, nép bên góc.

Cầm miếng chuối khô, giáo Bình đưa vô miệng nhai, Thầy hớp một hớp nước, khen ngợi :

— Chị phơi chuối tốt nắng, mùi thơm thật ngon.

E lệ vì được khen chị Lượm cúi mặt, tay mân chiếu.

Nhìn thằng Ấu đứng xớ rớ cửa sau, giáo Bình yêu cầu :

— Chị cho trò Ấu ngồi chơi với tôi.

— Dạ tôi đâu dám cho nó vô phép như vậy.

Nở nụ cười hồn nhiên, giáo Bình giải nghĩa :

— Có gì gọi là vô phép. Trò Ấu đã dạy tính lại ngoan, không hỗn hào bao giờ. Nên tập đứng, tập nói cho quen. Dạy trẻ đừng để nó quá sợ hãi, nhút nhát, sau này trở thành khiếp nhược. Xin phép chị... Trò Ấu lại đây thầy biểu.

Thằng Ấu dạ, lấm lét ngó chị Lượm, ngó giáo Bình, nửa muốn bước, nửa muốn không, coi bộ bắt tức cười.

Nhìn nó, tỏ dấu đồng ý, chị Lượm dịu dàng :

— Thì con đến thầy biểu đi.

Giáo Bình toan nói bỗng nghe tiếng động, ngoài cửa, thầy day ra, thấy anh Bảy bước vào, bộ tịch hớn hở.

Đứng thẳng người, giáo Bình miệng cười tay nắm tay anh Bảy :

— Chắc anh chờ tôi hung lắm hả anh Bảy ?

— Dạ, tôi ngóng trước ngóng sau từ hồi trưa lận, mà hổng thấy thầy. Tôi tính biểu hai đứa nhỏ ra lộ rước thầy, tôi tưởng thầy mắc công chuyện rồi quên, kế con Thơm chạy về nói thầy tới.

Giáo Bình phì cười :

— Tôi đề quên hôn. Tết này tôi hứa nhất định ăn Tết nhà anh ngày mồng một mà.

— Thôi hổng dám nào mời thầy qua nhà tôi.

— Dạ [illegible] anh Bảy.

Nhìn sang chị Lượm, giáo Bình nói,

— Xin phép chị Ba, tôi qua nhà anh Bảy.

Chị Lượm đứng dậy lễ phép chào

Đến nhà, chị Bảy niềm nở đón hai thầy trò Anh Bảy kéo ghế mời mọc lăng xăng :

Con Thơm đứng lên [illegible] nhìn lo lắng :

Anh Bảy rối rít bảo con Thơm pha trà, Chị Bảy sắp bánh bưng ra, hình như chuẩn bị trước.

(Đọc tiếp số mai)

ĐÊM KHUYA
SÂN KHẤU

(Tiếp đăng theo ngày Thời-Đại bị đình bản)

ĐÀO THANH NGÊ

❀ **Ký Đớp điềm**

Có một vài «Ký Đớp» bốc thơm... thum thủm đào Thanh Nghê như điên

— Hè hè ! Đáng nhẽ mình si cô đào lộn hột — ủa quên — đào thương hạng — mới phải, tại sao các cha dứt dầu vô cho nó kẹp hồng chịu rút ra.

Hè hè ! Các cha ngu quá là ngu, các cha có biết đâu, tình yêu của đào kẹp cải lương xưa nay lênh bềnh như mây nổi, hễ gió thổi cái vù là nó bay đi, đâu có trụ lại một chỗ nào mà si mê, râu rĩ chi cho râu ria ra rậm rạp.

Đào Thanh Nghê thấy vậy càng hách hơn.

Hách nhất hồi đó một số báo chí suy tôn nàng lên ngôi Hoa Hậu ò e.

Thanh Nghê khoái tỉ, tiết lộ :

— Tụi nó vậy đó, muốn tên đâu có khó gì. cứ vải tiền ra mua chuộc chúng nó, chúng nó khen mình như điên...

Mấy anh chàng ký đớp có nghe lần nào chưa ?

Các anh có nhục chăng ?

Đào Thanh nghê lên ngôi Hoa Hậu tò trong chính do bàn tay các anh đó.

Nhưng sau này các anh được những gì ?

Khán giả, đọc giả chửi rửa các anh đây.

Họ chửi các anh ăn tạp, bà tiu danh dự cái thớ gì.

Các anh còn thua mấy bác xích lô rửa.

Họ chửi các anh đứng đây.

Các anh nên tự hỏi, soi gương lại đi.

KHI ĐÀO THANH NGÊ LÃ LƯỚT

Ký Đớp ôi còn nhớ đã lâu rồi cách 8 năm về trước khi đào Thanh Ngê mới biết yêu.

CHUYỆN TÌNH QUÁI ĐẢN

Người đẹp động ma

● **Từ Hiệp Chơn**

Minh cứ đứng thừ người ra đó nghĩ ngợi mà không dám tiến bước vào Động Ma.

Những cơn gió quái gở không hiểu từ đâu đưa tới cứ đập vào hang động nghe hu hu mãi.

Thật khủng khiếp !

Thật là rùng rợn !

Tai Minh nghe rõ ràng những [illegible] ó phát lên từ trong Động Ma.

Cùng phút, những tiếng rên tỉ tê ai oán ấy càng rồi lên dồn dập, càng xé nát lòng người nghe.

Minh toát mồ hôi lạnh, hồn bất phụ thể.

Tiếng khóc than cứ văng vẳng đưa đến tai Minh mãi.

Quả đúng là Động Ma như lời Nguyệt đã nói !

«Minh có nên vào trong Động Ma để tìm Nguyệt không ?

Minh còn đang phân vân thì có tiếng của Nguyệt kêu cứu trong tuyệt vọng mỏi mòn:

— Anh Minh. ..mau cứu em ..Em...

Không thể chần chờ được nữa, sức mạnh của tình yêu thúc đẩy Minh bạo dạn bước vào trong Động Ma.

Thận trọng hơn, Minh móc đi lấy con dao bấm cầm sẵn trên tay để phòng bất trắc.

Dầu có cấp bách đến đâu, Minh cũng không dám vội vàng liều lĩnh. Chàng dè dặt từng bước đi một.

Ngọn đèn «pin» trên tay Minh hoạt động không ngừng.

Càng vào sâu hang động càng âm u, rộng thênh thang. Cái mùi mốc móc tanh hôi càng đưa đến mũi Minh mãi.

Có điều làm Minh hết sức lạ lùng là không hiểu tại sao hang động lại to rộng như thế.

Minh có cảm tưởng rằng mình bị lạc vào một ngôi cổ lầu hoang phế của thời xa xưa.

Đi vào động Ma một đỗi khá xa cũng chẳng thấy gì khác lạ nên Minh dừng lại nghe ngóng.

Chàng lia ngọn đèn «pin» một lượt để quan sát tổng quát trước khi tiếp tục cuộc mạo hiểm sâu vào Động Ma quái dị.

Trí óc và thính giác của Minh làm việc rất nhiều, nhưng chàng vẫn chưa tìm được một quái tượng nào về Động Ma.

Có điều làm Minh khó hiểu là không hiểu tại sao càng đi sâu vào Động Ma Minh càng cảm thấy lạnh thấu xương, Hình như hơi lạnh ấy như từ cõi âm ty vọng về len lỏi vào cơ thể Minh.

Minh đứng lại hồi lâu mà vẫn chưa dám tiến bước thêm.

Trước mắt chàng, Động Ma rộng và sâu quá ! Minh có cảm tưởng rằng chiều sâu của Động Ma như vô cùng tận. Chẳng những thế mà chiều ngang của Động Ma lại rộng mênh mông nên Minh nghĩ rằng chàng bị lạc lõng vào một thế giới huyền vi cách biệt hẳn với bên ngoài.

— Anh Minh,. Em...

Minh nghe rõ ràng tiếng của Nguyệt văng vẳng đâu đây, nhưng lạ [illegible] nghẹn ở cổ họng, hình như có một bàn tay nào đã bóp cổ Nguyệt ?

« Hay là Nguyệt đã lâm nguy ?

(Đọc tiếp số mai)

Đăng tiếp theo ngày « Thời-Đại » bị đình bản

Thơ thường

MẶC THỦY phụ trách

*Nơi qui tụ muôn ngàn
cành hoa nghệ thuật*

ÁO BAY HÈ PHỐ

Hòn Ngọc Viễn Đông, chiều thứ bảy,
Phố giấu vừng ô tận hướng nào !
Tia gió Đồng Nai trôi chậm rãi
Mà muôn tà áo cũng xôn xao.

Băng đá công viên đã ấm rồi,
Tôi còn sao ngẩn mãi không thôi.
Ngắm tương cánh so không quen biết
Phơ phất tâm tư vạn ý đời.

Con gái nhà ai mặc áo hồng
Cười duyên ngơ ngẩn rừng áo bông
Đi qua chẳng sững xanh, vàng, tím,
Lưu lại lòng tôi dáng não nùng :

Nghe gió mạnh về tôi ở giữa trông
Cặp chân như gầy tấm thân ong
Phơi nửa đôi ngà duyên áp mở
Cười lúng môi son làm nửa đồng !...

Phố nối Hoa đèn gió chẳng thưa
Áo bay từ cánh vẫn xô lùa
Tôi thấy mỗi màu duyên một sắc
Mỗi màu mang nặng một tâm tư !

HOÀNG CHÂU
(thi nhóm Hoàng Trị—Trúc Giang)

TUỔI MỘNG

Với em tuổi mộng trăn tròn.
Con trăng xoáy nước tóc thề ngang lưng
Nghe mình thấy nhớ lưng chừng
Tóc thề buông chảy nhớ nhung xa vời.

Vào đời tuổi mộng không đầy.
Trăng thề 16 thấy buồng rưng rưng
Mắt môi sao thấy ngỡ ngàng
Tâm tư gây đổ mộng tình cách chia.

Với anh tuổi mộng xa rồi !
Tình yêu phương đó, xa rồi nhớ nhung
Trả về giấc ngủ cô đơn
Trả về ai đó cô liêu đáng sầu

Về em tuổi mộng âm thầm
Đưa tay bắt lấy tình yêu hoang đường
Với em hồn đã lạnh hoang
Tâm tư sầu nhớ, tình hờ dở dang.

Trăng thề xõa tóc cô Liêu
Tình yêu từ lúc lên ngôi thấy sầu
Bây giờ xõa tóc trăng về
Tình yêu trốn chạy, nghe sầu thiết tha.

BICH HOA ĐIỆP THÚY

VỌNG CỐ HƯƠNG

Khói ấm nhà ai đã quyện lên
Tiếng tiêu văng-vẳng giọng buồn tênh
Làm sao nhớ quá vườn cau mẹ
Xóm cũ bây giờ chắc cũng yên

Bụi trúc bờ tre cây trứng cá
Mái đình chiếc quán gốc cây đa
Giòng sông uốn khúc cầu tre nhỏ
Con lớn trong lòng đất mẹ cha

Mẹ ru con ngủ lúc còn thơ
Tình mẹ thương con chẳng bến bờ
Kẽo kẹt võng đưa hòa tiếng hát
Vang trong hơi gió điệu ầu..ơ

Từ liếp cà nâu thửa ruộng vườn
Dãi dầu một nắng chín mười sương
Mồ hôi tự tạo ra cơm áo
Ấm áp tình quê đượm lửa hương

Con yêu hương lúa bóng cau xanh
Yêu khói lam chiều quyện mái tranh
Yêu tiếng ầu..ơ..cùng tiếng võng
Yêu giòng sông nhỏ uốn lanh quanh

Từ lúc giặc ruồng qua xóm nhỏ
Đã tàn quán vắng mái đình xiêu
Lửa bom che lấp phương trời cũ
Nhà cửa tan tành ôi quạnh hiu

Đi vắng rồi chư những bóng mây
Không còn đứng lặng dưới tàn cây
Để nghe văng vẳng gà-trưa gáy
Chỉ thấy trong lòng nỗi đắng cay

Mẹ trở về quê hương nào nương
Còn con thì sống kiếp tha hương
Mẹ ơi ! Chắc mẹ giờ đây đã :
Mái tóc phong trần cũng điểm sương

Con nhớ giòng sông nhớ bóng dừa
Nhớ chiều mây trắng kéo lưa thưa
Nhớ về đất mẹ mùa cau trổ
Nhớ mái tranh nghèo tiếng võng đưa

Mai mốt mẹ ơi con sẽ về
Thăm hàng cau trổ khói lê thê
Con đi trên lối đi ngày cũ
Nhớ đến quê nhà dạ tái tê

Con mong nước Việt hết đao binh
Quê mẹ giờ đây được thái bình
Đem tự do về trên khắp nẻo
Cho nhân dân sống hết điêu linh

H THANH HÒA
« Cai Lậy »

giải huy chương vàng
VĂN CHÈ

Dự thi số 657

Họa vận bài «Khoa-học giết chị Hằng»

Lác-đác mưa thu gió thổi vèo,
Chị Hằng đau-khổ giọt châu gieo?
Buồn gì nhân loại ngưng ca tụng ?
Khoa-học chứng-minh vùng khốn-đốn.

Văn-minh công-nhận cõi khô nghèo.
Còn đâu Nguyệt Điện, đâu Cung Quảng.
Bút mực từ rày hẳn mốc-meo !

TRƯỜNG-ĐẮC.

Dự thi số 660

NỖI SẦU

Nụ hôn anh đã bay xa
Như mùa xuân đến có ba ngày đầu
Anh đi tôi lại chất sầu
.. đôi vai nhỏ nguyện cầu [illegible]

Tháng : gầy gió thoảng [illegible]
Buồn lên phố thị cho xanh tuổi đời.

Yêu anh đã mấy thu rồi
Yêu em anh có bồi hồi nhớ thương

Những chiều đồi núi vương vương
Anh còn nhớ đến mùi hương Văn Hà

Anh còn cánh Mimosa
Của em gởi tặng nói là em yêu

Đêm đêm giấc ngủ mơ nhiều
Mơ anh cầm súng đang liều tấm thân

«Chẳng về nay đã cụt tay»
Em giật mình dậy phân vân thật nhiều

Giờ này miền núi Cao nguyên
Có vang tiếng súng anh yêu thế nào

Chắp tay xin đấng tối cao
Cho anh khoẻ mạnh để sao về nhà

Tặm em với giọng hít hà
Ghét anh ghê đó thật mà không chơi

« Bây giờ giấc ngủ chơi vơi
Em ôm mộng mị cho khơi nỗi buồn

Bao giờ nước sẽ về nguồn
Em anh mở hội phố phường hoan ca

PHẠM THÚY VÂN
(8 Lê công Kiều)

Dự thi số 659

LÒNG MẸ VIỆT NAM

Lời mẹ ru đứa con vào giấc ngủ
Giấc ngủ dài ấp ủ tình thương
Vẳng xa xa, nghe súng nổ đêm trường
Mẹ ôm lấy con thơ mà nói khẽ

Nơi chiến trường cha con giờ có lẽ
Cùng xông pha giết giặc cứu sơn hà
Hầu mong sau đem lại sự thái hòa
Cho Nam Bắc một nhà vui gặp gỡ

Đây Bến Hải cũng không còn cách trở
Vui thanh bình hạnh phúc khắp nơi nơi
Cho Việt Nam rạng rỡ khắp phương trời.
Lòng đất mẹ không còn gây máu đổ

Cho dân Việt, không còn chết đau khổ
Hết hận thù, hết chém giết lẫn nhau
Và quê hương, đất nước hết máu đào
Cùng xây dựng trời Nam ngày tươi đẹp.

PHẠM VĂN NGÀN
(Minh thiện)

Dự thi số 658

MONG AI?

Gió lạnh buốt song em vẫn còn đứng
Đứng mong ai ? Em chẳng biết mong ai ?
Mong anh ư ? Còn gì nữa mà mong
Tình ân ái tự ngày anh bẻ gãy

Em buồn tủi nhưng không thèm khóc nữa
Khóc là hèn là nhục phải không anh ?
Ai ngày nay anh đã khác ngày xưa
Tội gì khổ khi anh đã phụ bạc

Anh phụ em dù hờn anh nhiều lắm,
Định trả thù cho hả tức lòng em.
Nếu giết anh em càng khổ nhiều thêm
Thôi đành vậy số em là như vậy.

Em đốt hết những thơ từ anh gửi
Còn quà anh em trả lại cho anh
Em sẽ quên mọi dấu vết ngày xanh
Em chôn hết mọi ân tình năm cũ

Anh đã đến với em bằng dối trá
Rồi bay đi như những kẻ lừa tình
Anh hãy đi em sẽ cố làm thinh
Để anh biết em yêu anh thành thật

LAN TRINH
(tiếng thơ Tây đô)

★ của **DU-TA-BI**

Thánh sống gặp qui sống

Thầy Hai Quấn một tay phù phép thuộc vào hàng trừ ma ếm quỉ già tay ấn, Còn Ông Tờ của thầy đang vịn vào để làm ăn có một cái danh hiệu rất kêu, nghe qua thật là vô cùng hấp dẫn, đó là «ÔNG TỜ HỒNG SƠN».

Từ ngày thầy Hai Quấn đắt vợ đai con mang của quải trống về làm ăn,.. tại làng Vinh Yên này đến nay ngót ngoài ba tháng trường rồi riêng có thầy Hai Quấn có cái đặc biệt là hễ đi làm đám ở đâu là có vợ của thầy kè kè bên đít, nói thật ra thì tại vợ của thầy biểu thầy hơn ai hết, thầy Hai Quấn có máu không mấy trong sạch, nghĩa là có tánh «xồm» vì vậy mà vợ thầy phải theo giữ cái tật «xồm» của thầy chẳng khác nào đi chăn Dê vậy

Còn ông Tờ Hồng-Sơn người đỡ chén cơm «trù ẻo» của thầy Hai Quấn, rất được bà con trong làng chú ý và ngưỡng mộ,.. nên tính hiếu kỳ của họ cũng rất là tò mò, họ muốn tìm biểu cái thành tích cũng như thể chất của Tờ Hồng Sơn lúc còn sanh tiền như thế nào và tại sao [illegible] «thánh» như vậy. Trăm năm một thuở được hiểu họ dồn rằng».. xác của Tờ Hồng Sơn là thầy hay Quấn mặc sức mà khoe khoan ca tụng. Có một ẩn Chú Chín Thọo ngồi «nhâm-nhi ba xi để chọc hứng thầy Hai Quấn không ngần ngại nói chuyện dời tư của tổ sư mình rằng «một hôm thầy Hai đang đi chơi, đến một làng nọ thì trời đã xế chiều, phần thì mỏi chân phần thì thấm mệt, thầy bèn ngồi dựa vào gốc một cây da để nghỉ chơn ngọn gió mùa đông hơi lành lạnh từ hướng xuôi thổi đến khiến thầy nhắm mắt để dò và thả hồn đi dạo quanh làng cho vui. Kế thầy Hai Quấn ghé vào một cái nhà nho nhỏ xinh xinh với nhã ý xin một chén nước mát để giải khát.

Vừa bước vào ngưỡng cửa nhà này, thì thầy được gặp một ông lão râu tóc đỏ heo, mình, mẩy dính đầy máu me áo quần tơi tả, ông lão vừa thấy thầy liền gọi lớn:

Cậu ơi ! Cậu hãy rủ chút lòng nhân đạo, cậu làm phúc cởi trói bộ cho tôi và lăn tấn đá đỏ đang đè trên người tôi để tôi được toàn mạng sống, tôi nguyện sẽ ơn đền nghĩa trả Cậu ơi cứu tôi làm phúc cậu ơi !

Bằng đầu còn ngại, nhưng đến chừng ông lão kêu cứu nơi mình với lời lẽ quá ư thảm thiết cảm lòng không đậu, thầy liền nhảy đến dang cu lừ lấy hết lực bình sinh đẩy tảng đá đỏ nhào qua một bên mở trói cho cụ già và đỡ lão ta ngồi dậy.

Sau khi hỏi qua có sự thì thầy được biết ông lão này là một nạn nhơn của loại quỉ trảo hành hạ, lũ quỉ thù ghét lão vì lão là một pháp Sư lúc đang thời sát hại chúng vô số kể nên ngày nay lão hết thời..

(Đọc tiếp số mai)

CHUYỆN NGẮN DỰ THI SỐ 205

LẠC LÒI

— Trọn về mảnh đất Quảng-Nam.

«Người viết bài này không ngoài mục đích ký thác tâm sự của người dân đen sau trận hải hùng thị xã Hội-An. Có những cảnh tượng hoặc nhân vật trùng hợp với bao truyện khác chẳng qua là điều ngoài ý muốn vì đây chỉ là sự thật ».

T.H.L.

T.V.— Đây xứ Quảng mến yêu ! Đây Hội An ân ái.
Những cảnh sống của đứa trẻ thiếu tình thương
. . . . . cuộc đời cô độc đã và sẽ tiếp diễn
đến . . . Những điêu tàn của chiến tranh...
— Qua cơn giông tố phủ phàng.
Lặng nghe từng cảnh điêu tàn xảy ra.

TRẦN HÀ LÊ
Thi văn đoàn « Đứng Bên Lề »

Cơn gió chiều thoảng nhẹ làm phe phẩy những tàu lá dừa chờ đợi vời cảnh đang uốn mình dưới mặt trời sắp tắt.

Trên con đường vào làng chật hẹp Hoa kéo lê đôi chân với cõi lòng mong mỏi... Hình ảnh tới nhà hiện rõ trong mắt nó.

Suốt hơn ba năm nay, sau trận bão lụt hãi hùng đưa đến, nó rời bỏ mảnh đất thân với gói hành trang mốc xì đã tẩm màu nước bạc, lê gót giang hồ bằng đôi bàn chân không của người con quê mộc mạc, tìm lãng quên sự điêu đứng của quê hương. Nó với đôi bàn tay trắng không biết hơn hai năm nay nó sống ở đâu bằng gì và làm những gì của tuổi hoa niên nhiều mơ mộng ?

— Thưa chú ! Từ đây về làng Cẩm Phố phải đi đường nào chóng đến chú.

Nó ngập ngừng hỏi, nhưng lòng chắc nhiều lo lắng, chàng thanh niên vội trả lời :

— Đây là làng Cẩm Phô. Em ở đâu đến và tìm nhà ai mà hỏi lang bang vậy.

— Ủa, đây mà làng Cẩm phô hả.

— Phải ! Đây là làng Cẩm Phô. Làng Cẩm Phô ngày nay không phải là cảnh thôn trang tĩnh mịch của mấy năm về trước, không phải cảnh sống đoàn tràng của người dân quê qua bốn mùa thay đổi mà hôm nay là làng Cẩm Phô của bãi tha ma, của mồ côi ôm thêm người dân đen cần mẫn, một trong những chiến trường của trận chiến ngày nay.

— Ủa ! Sao em khóc, em tìm ai ?

— Chú ! Chú hỏi em tìm ai. Em tìm lại quê xưa với dãy thùy dương, vùng cát trắng, với mái chùa cổ kính, trường học của con. Chú, .Em tìm lại người mẹ quê mộc mạc, cha nghiêm khắc nhưng dễ yêu. Tất cả giờ ở đâu ! Ở đâu. Chú ?

Nó khóc, chàng thanh niên cũng khóc. Chàng thanh niên này là anh dân vệ, một trong số những người sống sót tại trận này. Nó khóc cho quê hương với một ngày cầu thanh bình tươi đẹp mà hôm nay.., loang lổ máu tươi .. dấy gót chân quân thù, chà đạp, nó khóc cho cảnh phủ phàng của một đời cô độc.

(Đọc tiếp số mai)

**Các Em Thi Văn Đoàn
và các Thi Hữu**

Xin các em và các bạn hãy gấp rút gởi tác phẩm về cho Tòa Soạn vẫn đề theo địa chỉ cũ THỜI ĐẠI 93 Tự Do Saigon.

Bài vở và cuộc thi sẽ tiếp tục theo thường lệ, coi như đây là tờ Thời Đại vậy.

**Thân ái
MẶC THỦY**

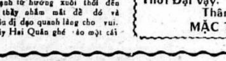

Mảnh đất qui tụ từng đàn chim xanh lần lượt cất cánh bay về tổ ấm.

THI VĂN ĐOÀN :

HOA BÁN ĐẢO

Do một nhóm người trẻ trong và ngoài Quân Đội chủ trương.

Một vùng màu xanh, mang thật nhiều hoài bão với nền thi ca hiện đại.

Đã và đang đem tâm tư giải bày trên khắp các tuần báo và nhựt báo Thủ đô cũng như các nguyệt san quân đội. Với mục đích khai phá một chân trời mới, bằng những tia sáng xuyên phá qua đám rừng thi văn cuồng lũ hôm nay.

Những khuôn mặt trẻ trình diện :

Tế Như, Hà phú Cường, Hoàng mộng Giang, Song Trào, Vương Thúy Châu, Diệp tùng Nhơn, Quách Phúc, Nguyễn thiếu Lang Huyền Phong Tử..

Những niềm nở chân thành chờ đón các bạn nam nữ trẻ yêu văn nghệ về chung góp mặt để xây dựng một sức mạnh dẻo dai và bền bỉ cho Hoa bán Đảo. Th.đề Hoàng mộng Giang KBC 4559.

PHIẾU DỰ THI

TÊN HỌ (thật). . . .

BÚT DANH. . . . . .

ĐỊA CHỈ. . . . . .

THI PHẨM. . . . . .

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Lệnh Xé Xác thứ thiệt của Lã-phi-Khanh tái xuất hiện giang hồ

Đăng tiếp theo ngày Thời Đại bị đình bản

THIẾU HIỆP HÀNH

Số 53

Tác phẩm hợp soạn thứ 900 đêm-- LÃ PHI KHANH — KIM DUNG

HỒI THỨ MƯỜI MỘT

NGÀN DẶM THEO GÓT MỸ NHÂN

Người cao thủ trung niên gật đầu :

— Đúng vậy ! Chính là lão phu đây. Chẳng hiểu cô nương tới đây có chuyện gì cần kíp không ?

Thiếu nữ áo xanh đáp :

— Tiểu nữ có việc cậy nhờ đến các hạ, nhưng không hiểu các hạ có bảo đảm được không ?

Hứa Chí Bằng cười tươi :

— Nhưng là chuyện gì đây, xin cô nương nói rõ cho lão phu được rõ.

Giọng của ả thiếu nữ áo xanh như khích động:

— Ta muốn nhờ quý Cuộc bảo hộ cho một người.

— Một người à ? Người ấy là ai đây ?

Thiếu nữ áo xanh chỉ vào ngực mình :

— Chính là tiểu nữ đây.

Hứa chí Bằng thội cười :

— Chính là cô nương ! Nhưng nhân vật nào đang làm phiền phức đến cô nương đây ?

— Tửu Trung Tiên !

Bất giác Hứa Chí Bằng tháo lùi một bước:

Sắc mặt của hắn tái xanh trông thấy rõ rệt.

Hình như cái danh hiệu Tửu Trung Tiên quá khủng khiếp nên khi nghe đến là Hứa Chí Bằng đã biến hẳn cả thần sắc.

Chập lâu, Hứa chí Bằng mới hỏi :

— Tửu Trung Tiên đang đuổi theo cô nương tới đây ?

— Vâng ! Lão ta cũng sắp đến đây rồi.

Bất giác Hứa chí Bằng khoác tay lia lịa:

— Tưởng là ai chứ đối với lão Tửu trung Tiên thì lão phu đây không dám can dự vào.

Xin cô nương tìm nhân vật khác bảo vệ cho là hay.

Thiếu nữ áo xanh cau mày :

— Vì sao vậy ?

— Vì Tửu trung Tiên là một nhân vật tăm tiếng giang hồ, không dễ gì mà chế ngự lão có khi còn thiệt đến tính mạng là đằng khác.

Ả thiếu nữ áo xanh bỗng «hừ» lên một tiếng lạnh lẽo rồi thò tay vào lòng.

Nháy mắt nàng đã lấy ra một món vật chóp lòa ánh sáng màu đỏ lạnh lùng

Thiếu nữ áo xanh chìa món vật ra trước mắt Hứa chí Bằng, hỏi :

—Các hạ có biết món nầy là vật gì chăng?

Từ trong bóng tối, Thạch bảo Kỳ ngó thấy món vật trên tay thiếu nữ áo xanh, suýt phải kêu to lên :

— Huyết Châu Hồn !

Quả thật vậy, món vật chói lòa trên tay ả thiếu nữ áo xanh chính là 1 trong 15 hạt Huyết Châu Hồn.

Bây giờ, Hứa chí Bằng cũng đã nhận ra hạt HuyếtChâu Hồn như nhảo rồng trên tay ả Thiếu nữ áo xanh.

Hắn bật kêu to :

— Ồ ! Trị Thương Châu đây rồi !

Thì ra hạt Huyết Châu Hồn kia có tên gọi là Trị Thương Châu chóp màu sáng như máu huyết.

Ả thiếu nữ áo xanh gật đầu :

— Đúng vậy, hạt Huyết Châu Hồn nầy mang tên là Trị Thương Châu, bất kỳ dao, kiếm, chưởng chỉ gây thương tích đều trị lành dễ dàng.

Các hạ đã biết rõ ràng lai lịch của nó chứ.

Hứa Chí Bằng chóp ngời ánh mắt tham lam tỉ tiện:

— Rất rõ ràng, nhưng bây giờ cô nương định thế nào đây ?

Mồm thốt,cặp mắt tham lam của Hứa chí Bằng chăm chăm vào hạt Trị Thương Châu biểu lộ một sự thèm thuồng vô tả.

Thiếu nữ áo xanh bình thản :

— Nếu các hạ chịu bảo hộ cho ta đến một nơi thì ta sẽ giao tặng hạt Trị Thương Châu nầy.

Hạt Huyết Châu Hồn là một bảo vật vô giá trong chốn giang hồ đời nào Hứa chí Bằng lại chịu bỏ qua khi đã trông thấy nó.

Cho nên hắn đã cười hềnh hệch :

— Cô nương muốn lão phu bảo vệ đến đâu ?

— Đưa ta đến Phong Lâm Độ !

Núp trong bóng tối, Thạch Bảo Kỳ sửng sốt lên. Chàng thầm nhủ :

— Ồ ! Nàng nầy cũng lại đến Phong Lâm Độ đây.

Lúc ấy đã nghe Hứa Chí Bằng hỏi :

— Cô nương định bao giờ lên đường?

— Liền từ phút giây nầy. Các hạ bằng lòng chăng ?

Hứa Chí Bằng gật đầu lia lịa :

— Lão phu xin nhận, nhưng có điều cô nương hãy nán chờ chốc lát ta đi gọi thêm người hộ tống cho cô nương được chăng ?

Thiếu nữ áo xanh tán đồng :

— Được rồi, nhưng các hạ hãy đi cho mau.

Hứa chí Bằng ứng thinh một tiếng, rồi nhắm phía ngoài phóng ra như tên.

Một ý niệm chớp nhanh qua trí óc.

Thạch Bảo Kỳ bằng một thân pháp kỳ diệu như ma quỉ lắc ra ngoài.

Đang lúc Hứa Chí Bằng gọi thủ hạ thắng ngựa để cùng hộ tống ả thiếu nữ áo xanh lên đường.

Nhưng vì thiếu người nên hắn có vẻ bối rối.

Hứa chí Bằng ngó dáo dác ngoài rừng xem có một cao thủ nào lảng vảng bay, không để nhờ giúp sức hộ vệ ả thiếu nữ áo xanh rồi sau đấy sẽ cùng chia mối lợi.

Giữa khi Hứa chí Bằng còn đương bối rối chợt trông thấy mặt một gã thiếu niên từ sau thân cây chạy tới mặt mũi vô cùng anh tuấn.

Đó chính là Thạch Bảo Kỳ vừa từ trong tòa nhà nguy nga lên ra, rồi trở lại.

Chàng trở lại vì chợt thấy Hứa chí Bằng dáo dác dường có vẻ tìm kiếm ai.

Đương lúc thiếu người bỗng thấy Thạch Bảo Kỳ xuất hiện, Hứa chí Bằng mừng rỡ tiến lên :

— Tiểu anh hùng chính là ai đây ? Cao danh gọi là gì ? Sao lại hiện thân đến gia trang lão phu trong giờ phút nầy.

Thạch Bảo Kỳ cung tay thi lễ :

— Tại hạ tiểu danh là Thạch Nhứt Minh, vô ý dạo bước đến đây, làm khuấy nhiễu sự thanh nhàn của các hạ. Xin lượng thứ cho.

Hứa chí Bằng khoác tay :

— Tiểu anh hùng chớ ngại, chẳng có gì đáng gọi là phiền phức cả, thực tình lão phu muốn bàn bạc cùng tiểu anh hùng một chuyện đây.

Nhưng không hiểu người có thuận chăng ?

Trong lòng Thạch Bảo Kỳ ngấm ngầm hoan hỉ, vì chàng đã hiểu Hứa chí Bằng định gì rồi.

Tuy vậy, chàng vẫn giữ vẻ bình thản :

— Chuyện gì xin các hạ nói nghe thử.

— Hiện giờ Tiêu Cuộc của lão phu nhận một mối hàng ta tác, nhưng vì thiếu người, nên chưa biết phải tính sao.

(CÒN TIẾP

Tiếp nối theo «THỜI-ĐẠI» bị đình bản

LỆNH XÉ XÁC
bảnviết của Lã Phi Khanh mới có giá trị người ra đều là giả hiệu
của Lã-Phi-Khanh

Nguyên tác chánh gốc

— SỐ 1120 —

MẤY LỜI TÂM HUYẾT

Từ ngày nhựt báo THỜI - ĐẠI bị đình bản đến nay,tôi chưa hề viết LỆNH XÉ XÁC cho một tờ báo nào cả. Nay tôi chánh thức báo tin cùng bạn đọc tri kỷ : tôi về cộng tác với nhựt báo BÌNH - MINH, tiếp tục đem tâm huyết viết bộ LỆNH XÉ XÁC nối theo.

Đồng thời tôi xin bạn đọc chú ý LỆNH XÉ XÁC trên BÌNH - MINH mới chính là LỆNH XÉ XÁC của tôi, ngoài ra đều là giả hiệu.

LÃ PHI KHANH

HỒI THỨ MỘT TRĂM HAI MƯƠI SÁU

ÂM TINH TRẬN

Thoáng chốc hai người đã vượt qua hai mươi mấy ngọn đồi cao, thấp, rồi tới một bức vách đá cheo leo

Bức vách lạ lùng cao có tới ngàn trượng, không thể có một thân pháp huyền thông nào vượt qua nổi.

Chí Tôn và Bắc Phong Hòa Thượng cùng dừng lại.

Hai người đưa mắt nhìn tìm chỗ vượt qua

Không thể có một nơi nào có thể dùng khinh công lên được.

Chỉ còn một cách là đi dọc theo bức vách để vòng sang dãy đồi bên kia mà thôi.

Nghĩ vậy, Chí Tôn nhìn qua hướng trái bức vách lạ lùng rồi nói với Bắc Phong Hòa Thượng :

— Lão tiền bối, chúng ta hãy đi vòng phía nầy có lẽ gần hơn

Bắc Phong Hòa Thượng gật đầu :

— Phải đấy ! Chúng ta nên đi phía nầy là hay.

Chí Tôn đi trước.

Bắc Phong Hòa Thượng theo sau.

Hai chiếc bóng âm thầm trong đêm khuya dưới bầu trời đầy sao soi lung linh ,huyền ảo.

Đi một hồi lâu

Chí Tôn và Bắc Phong Hòa Thượng đã vượt một quãng xa dãy núi đá chơm chởm bén như dao nhọn.

Nơi nầy thật là hiểm trở vô cùng.

Nhưng hai người không nản chí.

Thình lình trước lúc quẹo qua một tảng đá khổng lồ lồi lõm, Chí Tôn vùng «ồ» lên 1 tiếng.

Liền đó, chàng ngưng bước.

Vừa trờ tới chợt nghe Chí Tôn kêu kinh dị, Bắc Phong Hòa Thượng cũng dừng chân lại tức khắc.

Hai người chẳng ai bảo ai cùng nhìn vào vách đá

Lạ thay, một lỗ trống to lớn hiện ra, ăn thông vào phía trong sâu.

Đồng thời, phía kia là một khoảng bầu trời rộng rãi lờ mờ ánh sao đêm.

Phía trong xa chỗ trái đồi bình thù kỳ dị như những ngôi mộ cổ xưa thấy có vùng khói nhàn nhạt như sương che phủ mờ mờ lẫn lộn những đóm sáng xanh le chập chờn.

Bắc Phong Hòa Thượng vui mừng :

— Có lẽ đây là Âm Tinh Trận !

Chí Tôn cũng hoan hỉ :

— Quả đúng Âm Tinh Trận lão tiền bối ạ !

Chúng ta hãy tới đấy cho mau.

Chưa dứt câu, Chí Tôn đã dùng một khinh tốc thân ảo bắn mình vào.

Bất ngờ có tiếng quát :

— Ngưng bước lại !

Theo đó 2 luồng tiềm lực nặng như núi lở ập xuống đỉnh đầu của Chí Tôn.

Vốn đã dự phòng từ trước, Chí Tôn không cần quay lại mà chỉ cười lạnh lùng :

— Cho các ngươi nằm yên đó.

Hậu chưởng của chàng bủng ra hàng loạt chỉ phong sắc bén.

Bịch... bịch... bịch...

Đã nghe ba khối thịt ngã xuống đất

Hiển nhiên đó là bọn người vừa [illegible].

Chúng đã bị trúng nhằm chỉ phong của Chí Tôn.

Không cần nghĩ ngợi cũng biết đó là bọn cao thủ canh gác tại cửa hang nầy.

Sợ phí dị thời giờ vì tình hình đã khẩn cấp, Chí Tôn bắn tới mau như mũi tên chẳng thèm ngó ngoái lại.

Bắc Phong Hòa Thượng cũng gấp rút đuổi theo.

Chẳng mấy chốc, hai người đã đến nơi.

Từ trên cao ngó xuống, Chí Tôn thấy giữa dãy đồi hình thù như những ngôi mộ cổ xưa là một mảnh đất rộng lớn.

Trên mảnh đất rộng đó có vô số người đứng chen chúc vây quanh một cái đài cao ngoài mười trượng.

Trên đài một thiếu nữ vô cùng xinh đẹp vận phục màu hồng hở hang, để lộ chiếc bụng và nửa phần ngực trắng nõn nà vung cao như trái núi.

Phía sau đồi là một dãy thạch thất thiên nhiên màu xanh thẫm, không biết ai đã ở phía trong đó.

Cách thạch thất là rừng dương rậm rạp đen khuya tối thẫm như vùng mực.

Chưa muốn hiện thân ra sớm Chí Tôn chỉ Bắc Phong Hòa Thượng tới gần lùm cây thật mau :

— Lão tiền bối, chúng ta hãy đến nấp bụi ấy chỗ đằng kia.

Mồm nói, Chí Tôn vừa phóng tới lùm cây nhỏ nhưng dầy và rậm ở trên ngọn đồi cách khoảng năm mươi trượng.

Chí Tôn chui ngay vào đó.

Chàng sắp tới bụi cây đột nhiên đã thấy hai chiếc bóng từ giữa rặm lá rậm xé mình ra há mồm định hét.

Cặp mắt thần của Chí Tôn ngó thấy.

Sợ 2 người đó la lên hỏng cả mọi sự toan tính, Chí Tôn đã giở ngọn hữu chưởng lên.

2 đạo chỉ phong xạ tới 2 chiếc bóng như làn khói đen mờ.

Bịch... bịch...

Bọn nầy từ từ ngã xuống không kịp la lên một tiếng nào.

Lẹ như chớp, Chí Tôn chộp xác cả hai tên phóng vào bụi.

Hành thủ của chàng quá thật khiếp người.

Chí Tôn ra tay mau lẹ như vậy chỉ sợ e chàng và Bắc Phong Hòa Thượng bị bại lộ hành tung trước khi xong vào Âm Tinh Trận mà thôi.

Chàng muốn biết trước Âm Tinh Trận nầy là do ai làm chủ.

Đồng thời, Chủ nhân lập nó với mưu đồ gì ?

Hơn nữa, Chủ nhân Âm tinh Trận là ai ?

Lúc ấy Chí Tôn đã dừng lại.

Chàng giấu 2 cái thây không cử động vì bị điểm huyệt vào bụi rậm.

Bây giờ Bắc Phong Hòa Thượng cũng vừa vô tới.

Chí Tôn thì thầm :

— Chúng ta hãy coi kỹ một hồi xem sao lão tiền bối ạ !

Hai người cùng lên cành cây thấy nhìn xuống khoảng đất rộng.

Chợt nghe ả thiếu nữ đứng trên đài cất tiếng lanh lảnh :

— Chư vị quần hùng còn ai lên đây cùng tiểu nữ giao đấu nữa chăng ?

Phía dưới sân đài lặng im phăng phắc

Chưa thấy một ai nhúc nhích.

Ả thiếu nữ áo hồng ngạo mạn.

— Giờ đã gần cuối canh ba, hạn đài sắp mãn, nếu không còn vị nào lên đây chỉ giáo cho tiểu nữ thì xin cáo lui vậy ...

Dứt tiếng ả định lui vào sau đài.

(CÒN TIẾP)

Đăng tiếp theo ngày Thời Đại đình bản

VÒNG TAY HAI MƯƠI

của NGHIÊM-LỆ-QUÂN

Số 26

CHƯƠNG I

— Cậu nghĩ tôi... là tôi dành chị», chớ tôi không biết nói sao để cho cậu tin tôi. Tôi có gì tằng tịu với thằng Học hay không, sau này cậu sẽ rõ.

Nói đến đây bỗng dưng một giọt lệ ngập ngừng lăn xuống má và một giọt còn đọng trên mi chờ một cái hấp háy. Nàng nghẹn ngào :

— Tôi có trong sạch hay không chỉ có mình tôi biết cho tôi mà thôi.

Thấy Huệ khóc, Hải mới biết tình yêu của Huệ đã dành cho ai, Chàng lấy làm sung sướng mà cũng vừa hối hận.

Chàng nhích vào trong, bỏ một tay chống phía sau lưng nàng như hờ hững để lần dò phản ứng của Huệ.

Nhưng, phút nầy Huệ đâu có cần phản ứng nữa, mà Huệ chỉ cần khéo léo trong cử chỉ để nói lên cho chàng hiểu rằng :

— «Tôi yêu anh tha thiết ! Đóa hoa trinh anh nầy em sẵn sàng dâng lên cho anh bằng tất cả chân thành. Chuyện lứa đôi là chuyện tôi hằng mơ ước, nhưng ở bên anh anh, tôi chẳng dám nói yêu anh, vì bức tường giai cấp ngăn cản không cho tôi vượt lên để bước sâu vào con đường tình ái. Anh là con trai tự nhiên anh phải tìm hiểu cho tôi, chớ tôi không thể bộc lộ tâm tình mình được...

Còn một bàn tay đi tìm bàn tay của Huệ,

— Huệ ! Sao em khóc ?

Nàng thút thít :

— Cậu nghi oan cho tôi...

— Anh xin lỗi em.

Lời nàng hàm oan trách :

— Cậu có quyền nghi cho tôi tớ... chuyện này, chuyện khác...! Cậu có lỗi gì đâu mà phải xin lỗi.

Chàng cười mơn trớn :

— Vì quá yêu em nên anh nghĩ bậy... Nói đúng ra là anh ghen đó em à.

Nàng xoáy mắt nhìn chàng :

— Cậu ghen ?

— Yêu mới ghen !

Huệ lặng lẽ kéo cái mền đã bị Hải xốc xồ thong thả xếp lại. Nàng mượn chút cử động như vậy để che giấu một vài nét tâm tư bộc lộ trên mặt, trên môi ! Và nàng cứ để cho giọt nước mắt rưng rưng bên má !

Chàng âu yếm nhặt sợi tóc vấn vương ân tình trên vầng môi thắm :

— Huệ !

— Dạ.

Chàng giằng lấy cái mền ném vào trong. Rồi với tâm trạng đam mê, chàng kề má lau giọt lệ bên má nàng, vừa khẽ hỏi :

— Tại sao em khóc ?

— Huệ cứ ngồi yên, không còn tỏ cử chỉ chống đối như hôm nào, nàng đáp nhanh :

— Tại cậu nghi oan cho tôi.

Giọng Hải dịu ngọt nhưng nghiêm nghị :

— Sao em không nói rằng : Tại anh ghen, anh nghi oan cho em trong khi em vẫn giữ một lòng chung thủy yêu anh...

Huệ lắc đầu.

Bàn tay chàng nắm bàn tay nàng đan lại từng ngón :

— Huệ ! Em cứ để cho những tiếng nói chân thành được thoát lên môi, đừng cần nén trong tim nữa.

Huệ cũng lắc đầu.

Cử chỉ của Huệ khiến chàng sốt ruột :

— Sao em chẳng chịu nói gì hết vậy, Huệ?

Đôi mày liễu khẽ cau lại :

— Ai biết gì mà nói.

Hải chán chường buông tay nàng thở dài :

— Em làm anh đau khổ vì em nhiều quá rồi Huệ à !

Giọng nàng hàm nỗi uất ức :

— Nhưng cậu đâu có biết rằng tôi còn đau khổ nhiều hơn cậu...

— Tại em...

— Hay tại cậu ?

— Anh có làm gì để cho Huệ đau khổ đâu ?

Nàng quay mặt vào phía trong tường :

— Tại cậu giàu.

Hải vụt đứng lên :

— Tại sao em cứ mãi lặp đi lặp lại những lời nói đó để dằn ắp sự rung cảm lòng mình. Em có biết rằng như vậy là em cố dựng một bức tường ngăn cách giữa hai ta và gieo thêm niềm đau tuyệt vọng cho nhau hay không?

Chàng tiến ra phía cửa sổ và tiếp :

— Thú thật với em, anh sắp tuyệt vọng rồi đó Huệ à. Có lẽ... anh phải đi xa để tìm lãng quên và nhờ thời gian liệm chôn một tâm tình !

Chàng khoanh tay gác lên khung cửa, thả đôi mắt đi bơ vơ giữa nhà từng hoa nắng rụng ngập dưới vườn. Tâm hồn chàng chếnh choáng khi nghe mùi hương của Bạch huệ thoang thoảng lướt qua khung cửa.

— Anh !

Chàng chợt nghe một tiếng gọi «anh» rất khẽ ngay sau lưng, đợt nhiều niềm thương yêu trải rộng trong lòng, chàng muốn quay lại đón tiếp tình đầu bằng vòng tay cuồng nhiệt nhưng chàng kịp chối rằng :

— Mình cứ giả như không nghe để xem nàng làm gì cửa. Sự hấp tấp của mình giữa phút này có thể làm cho nàng nghi ngờ...

Qua một phút đợi chờ...

Rồi hai phút háo hức...

Một bước tiến rụt rè ! Rồi lại nửa bước lùi e ấp. Đôi môi mấp máy không biết bao nhiêu lần, nàng mới ấp úng gọi tiếp :

— Anh .. ! Anh Hải !

(CÒN TIẾP)

Đồng quê khói lửa

ĐƯỜNG CHIỀU LỘNG GIÓ

● của HÀ VIỄN PHỐ

— Số 5 —

Tình đầu mùa

Đ[illegible] Măng thở dài, rồi đột nhiên chàng tháo lùi đi ra rất lẹ.

Hai Cối tỏ ra sốt sắn nhứt, cậu quay ra sau kêu lớn :

— Ba Lé, Tư Lùn, hai đứa bây ra mé sông coi thằng Năm Hò, Sáu Sún đi rước thầy chín Đực về tới chưa.

Hai tên thuộc hạ dạ một tiếng, cắm cổ chạy miết ra bến sông.

Cũng may, lúc ấy chiếc ghe hầu cũng vừa lủi vô mỏm bờ.

Không kịp đợi cắm sào, Ba Lé, Tư Lùn nhảy xuống kiệu thầy Chín Đực riết vô sân nhà

Hai Cối chợt thấy, hí hửng kêu :

— Thầy Chín mau mau cứu cô Măng giùm coi, hết rồi [illegible] lớn...

Những người đứng xung quanh không ai bảo ai, loay trảnh ra chừa một lối trống cho thầy Chín Đực vô làm thuốc cho Măng

Lúc ấy, Măng nằm bất động chỉ còn nghe khò khè.... yếu-ớt theo từng nhịp thở mệt nhọc.

Mỗi lần như vậy là một chút bọt dờn dun hai bên mép của Măng, gặp gió kẹo lại có dây nhờn nhờn.

Thiếm hương tuần giựt chiếc khăn đắn xước trên đầu xuống lau sạch rồi, thì chốc lát lại trào ra như cũ. Thiếm khóc rống lên.

Chú hương tuần tuy lo lắng, nhưng bình tĩnh hơn, chú khuyên thiếm ,

— Nín khóc đi chớ ! Để người ta lo. Khóc om sòm rồi ruột ai làm gì được !

Lúc ấy Thầy chín Đực xăm xăm vô hỏi lớn :

— Đâu, con nhỏ nó bị rắn cắn chỗ nào đâu ?

Dì hai Sẻ lẹ miệng :

— Đó, cắn dưới kẻ ngón cẳng cái đó!

Thầy chính Đực ngồi chồm hổm, hai tay cầm bàn chưn Măng lật qua lật lại, rồi kêu đồng ra ngoài :

—Ai mức đem tui gáo nước rửa chưn nó coi ?

Thiếm hương tuần dọn đi thì Hai Cối đã lẹ-làng chạy ra lu nước gần bờ mương, mức một gáo đầy cầm lại đưa cho Chín Đực :

— Nước nè thầy Chín, sốt sắng giùm đi nghen thầy Chín !

Chín Đực cầm gáo nước xối vô chưn Măng, mớ thuốc tạm của Được nhai đắp khi nãy đã trôi mất.

Chín Đực kỳ sạch kẻ chưn Măng, đưa lên sát mặt săm soi một hồi rồi làm thinh thở dài một cái có vẻ thất vọng lắm.

Thiếm hương tuần xót ruột hỏi :

— Răng gì cần nó vậy thầy Chín ! Bề nào thầy cũng ráng cứu giùm con [illegible] tôi đội ơn thầy !

Chín Đực cau mày nghĩ ngợi một hồi rồi nói giọng của kẻ hiểu nghề :

— Tui lấy làm lạ tại sao con rắn nầy, cắn mà còn khiêng nó được dìa đây. cho đến bây giờ cũng chưa sao vậy chớ.

Hương Tuần Mít giựt mình khi nghe dứt câu nói của chín Đực.

— Sao ? Thầy Chín nói vậy là nó còn nhẹ phải hôn ? Vậy là con rắn nầy được thư rảo...

Hương Tuần Mít không dám nói tên con rắn.

Mấy người có mặt ở đó ai cũng ngầm biết là rắn mái gầm, một loại rắn độc nhứt ở miền quê nầy, hễ nó cắn ai là người đó nhìo sôi đờm, ướm máu liền, chưa kể là nó cắn ngang hổ khẩu chưn Vậy mà tới giờ đó Măng còn khò khè chớ chưa hết hẳn.

Bây giờ chú hương tuần mới thật sự lo ngại cho số mạng của con gái :

—Trời ơi !Thầy Chín ráng cứu giùm con gái tui, dầu phải bán hết sự sản này để đền ơn thầy, tui cũng không tiếc gì đâu thầy Chín.

Chín Đực ngồi lặng một chút,gật gù đáp :

— Tôi đâu dám, nhưng vì lòng tốt của cậu hai đây, nên phải hết lòng,tới đâu hay đó,

(CÒN TIẾP)

Đăng tiếp theo ngày Thời Đại đình bản

TỪ ĐÓ ANH BUỒN

Hồi ký tâm tình của

VŨ-BÌNH-THƯ

— Số 5 —

Hùng gật đầu chẳng chút do dự :

— Vâng, tôi đã chút suýt rồi, bởi chủ tin rằng chẳng bao giờ tôi giả dối....

— Nghĩa là cũng như tôi sẽ không bao giờ giả dối với ông ?

— Vâng, chắc hẳn như vậy rồi !

Tiếng [illegible] câu nói của Hùng ma đầm Nhung có vẻ [illegible] lời

— Ông Hùng, ông hứa với tôi, ông sẽ ở đây mãi mãi ông nhé ?

Chợt [illegible] tâm thần lòa lồ căng trào khát vọng của Hùng. Hùng sẽ gật đầu :

— Vâng, tôi sẽ ở đây mãi mãi.

Vô tình câu trả lời của Hùng làm cho ma đầm Nhung sảng khoái cả tâm thần, nàng dếc sát bên chàng nhìn tận mặt gọi :

— Ông Hùng !

Hùng vụt hiểu ngay ý định của ma đầm Nhung, chàng muốn lùi lại sau một bước, thì như đoán hiểu trước, nàng ôm chầm lấy chàng ép sát bộ ngực căng trào sức sống vào cơ thể chàng.

Hùng hơi bối rối vì sự tấn công táo bạo đó, chưa biết phải đối phó ra sao, thì nàng đã chồm lên đám chặt đôi môi đầy son và nóng bỏng của mình vào cặp môi chàng.

Không biết làm sao hơn được, Hùng đành để yên cho ma đầm Nhung mơn mang âu yếm chàng.

Trong cuộc đời tình ái của chàng đây là lần thứ nhứt, chàng bị một người đàn bà đẹp tấn công một cách táo bạo và tàn nhẫn

Thấy Hùng không chút phản ứng, ma đầm Nhung càng làm già, nàng lộ vẻ bụi đời lắm láp quen thuộc.

Hùng nghe ngọn lửa tình bốc cháy rừng rực ở bên trong, chàng không thể nào cưỡng nổi đành ríu ríu vâng theo mệnh lệnh của tình yêu. Chàng cùng nàng hai cơ thể vào nhau như muốn hòa tan làm một.

Ma đầm Nhung vô cùng sung sướng, nàng ngửa gương mặt bám đầy bụi đời chờ đợi khát khao.

Không thể cưỡng được sự tự nhiên của con người nữa, Hùng biểu hiệu câu chuyện không có trường nào dào tạo mà vẫn biết một cách rành mạch.

Thoát nở trên đôi môi Nhung 1 nụ cười chiến thắng, ma đầm Nhung không chút cưỡng lại Hùng, trái lại nàng càng thêm dễ dàng cho chàng trong sự yêu đương nữa là khác.

Cứ thế tình tự ấy càng khiến cho Hùng cảm nghe một sự rộ rạy không bờ bến chạy tràn vào cơ thể của chàng.

Cuối cùng chàng làm cử động yêu đương cùng tột của cuộc đời.

Ma đầm Nhung im lặng nằm mơ màng dơi mắt như để lắng nghe từng đợt con tim trồi nhịp theo ngọn cảnh thâm nhập dần.

Thình lình có tiếng chuông reo ngoài cổng.

Hùng giật mình ngẩng người lên bảo ma đầm Nhung :

— Có ai gọi ngoài cổng đấy bà chủ ạ !

Ma đầm Nhung để mê nàng kéo tay Hùng:

— Mặc kệ chúng ông Hùng ạ ! Chúng ta hãy cứ yêu nhau,đứng ra đấy làm gì.

— Nhưng tiếng chuông gọi ngoài cổng có lẽ là cô Hồng bà ạ ! Chúng ta hãy ra mở cửa cho cô ấy vào

Ma đầm Nhung hãy còn chìm hồn trong mộng, nàng lè nhè :

— Mặc xác con bé ấy ông Hùng ạ ! Để lát sau hãy mở cửa cho nó vào cũng chẳng muộn gì.

— Nhưng cô ấy làm ầm ỹ ở ngoài, người ngoài trông khó coi lắm bà chủ ạ !

Chúng ta hãy để lúc khác vậy.

(CÒN TIẾP)

YÊU CUỒNG SỐNG VỘI

● Phóng sự sống thực

của LÊ BÌNH

— Số 5 —

Bà Khương !

— Hay má kêu chú Ba đưa con đi, gần tới nhà con Mai con xuống; Chịu khó đi, khi con đủ tuổi má sẽ «cò-mân» cho con 1 chiếc xe hơi.

Thanh đã từng ước ao có 1 chiếc xe hơi riêng để tự lái đi chơi nhưng chưa dám ngỏ lời.

Mỗi lần thấy Mai tự lái xe chạy trên đường phố, Thanh rất ham muốn.

Nghe mẹ hứa, Thanh mát cả lòng. Bao nhiêu điều giận dỗi này giờ bỗng chốc Thanh thấy tiêu tan đi.

Thanh nhảy cả tưng bá lấy cổ mẹ :

— Má hứa chắc hén ?

Con thấy con Mai lái xe đi học tiện ghê !

Bà Khương nói :

— Má đã hứa thì chắc, nhưng có điều con phải ráng học để đoạt mảnh bằng năm nay.

Vẫn ôm cổ mẹ, Thanh ngoẻo đầu sang bên nhìn mẹ :

— Điều ấy, má khỏi lo, năm nay con đậu chắc, chưa thi mà thầy con đã đoán trước như vậy rồi.

— Con phải ráng học chứ đừng nghe thầy khen như vậy rồi hờ hững việc học không nên.

Danh dự gia đình mình là do con đấy.

Buông cổ mẹ ra, Thanh nói :

— Con biết. Bây giờ con đi nghen má. Trễ giờ rồi.

— Ừ. Nhớ về sớm nghe con.

— Dạ.

Thanh xách bóp ngoe nguẩy ra đi.

Bà Khương theo sau. Đến cửa, bà gọi vọng xuống nhà hỏi :

— Chú Ba à !

Chú Ba tài xế lật đật xách áo chạy ra :

— Dạ bà gọi em.

— Ừ, chú lấy Hon-da đưa cô Hai đi xóm chút coi.

Không dám chậm trễ, chú Ba «dạ» một tiếng rồi trở vô xách xe đi liền.

Ra đến cửa bà Khương căn dặn :

— Chú nhớ chạy chậm chậm, xe cộ lúc nầy đông lắm đấy.

Chú Ba :

— Dạ.

Rồi chú cho xe phóng đi ra đến đường lớn, chú hỏi:

— Dạ cô Hai đi đâu ?

Thanh đáp cọc lóc :

— Nhà con Mai.

— Nhà cô Mai nào tôi đâu biết ?

Thanh kêu lên :

— Trời ơi ! chú hôm trước tôi mượn chú đem trả cuốn sách đó.

Trực nhớ ra chú Ba nói :

— Tôi nhớ ra rồi. Tại cô không nói rành ai mà biết được.

Sợ chú Ba chạy thẳng vô nhà, Thanh dặn trước :

— Tới ngã tư chú cho tôi xuống được rồi.

(CÒN TIẾP)

Thiển nghĩ về tổ-chức Tổng Hội...

(TIẾP THEO TRANG I)

Là HỘI ĐƯƠNG NHIÊN mà thành thì điểm dựa của hội là Đại học, khu vực hoạt động của hội nằm trong vòng rào Đại học, các Câu lạc bộ và Trụ sở Sinh viên. Hội không có sự kiểm nhận của chánh quyền, các hội viên của Hội là toàn thể Sinh viên ghi danh Đại học.

Từ 2 ý nghĩ kể trên, các đại biểu Sinh viên đi tìm cách tổ chức Tổng hội Sinh viên thế nào cho thích hợp.

HAI CƠ CẤU : *Thường thì ai cũng đồng ý [illegible] :*

— 1 Hội đồng Sinh viên.

— 1 Ban chấp hành.

a) Hội đồng Sinh viên *gồm các đại diện chánh thức của các trường, do đích thân Chủ tịch Ban Đại diện Sinh viên hướng dẫn hoặc chánh thức đề cử (mỗi phái đoàn Đại diện thường gồm hai hoặc ba đại biểu) Hội đồng có nhiệm vụ thảo luận về thể thức bầu cử Tổng hội Sinh viên, đôn đốc, kiểm soát và chế tài ban Chấp hành.*

b) Ban Chấp Hành *thay mặt cho Sinh viên trong mọi sinh hoạt đối nội cũng như đối ngoại.*

Quyền hạn của Hội đồng Sinh viên và Ban Chấp Hành Tổng Hội Sinh viên tùy thuộc Phương thức bầu cử người Đại diện.

1963—1964 : Bầu cử trực tiếp

1964—1965 về sau : Bầu cử gián tiếp.

HAI PHƯƠNG THỨC BẦU CỬ :

Sự tuyển chọn Đại diện Sinh viên trong phạm vi Phân khoa, trường Cao đẳng, Học viện đều khác nhau. Quyết định bầu cử trực tiếp hay gián tiếp tùy thuộc HỌC CHẾ, TRUYỀN THỐNG hay đa số Sinh viên trong Đại hội đồng Sinh viên toàn trường.

Trực tiếp *: Luật khoa, Khoa học, Văn khoa, QGHC, các trường Cao đẳng Kỹ thuật Phú thọ...*

Gián tiếp *: Y khoa, Dược khoa.*

(trường Kiến trúc có một truyền thống tuyển cử ban Đại diện riêng biệt).

Thường thường không khí bầu cử rất sôi động ở những trường chọn thể thức trực tiếp : truyền đơn, bích chương, biểu ngữ... gây tốn kém không ít. Ở Luật khoa năm nay, có Sinh viên cho rằng các Liên danh có số phiếu tín nhiệm từ trên 200 tới hơn 400 phiếu phải chi phí vận động từ 30.000$ tới gần 100.000$. Số tiền này **quá tầm** *đối với các Sinh viên.*

Từ các ban Đại diện Sinh viên trường tới Tổng hội Sinh viên vấn đề bầu cử trực tiếp hay gián tiếp vẫn là thắc mắc chưa có giải đáp dứt khoát vì mỗi phương thức bầu cử đều có ưu và khuyết điểm riêng.

a) Trực tiếp *— Ban chấp hành Tổng hội Sinh viên Sàigòn niên khóa 1963—1964 được bầu trực tiếp.*

Liền ngay sau ngày Cách mạng 1-11-63, phong trào Sinh viên có vẻ rất sôi động. (Sôi động nhứt là những đêm Khiêu vũ do Sinh viên tổ chức với sự tham dự của vài tướng lãnh danh tiếng). Và ban Vận động bầu cử ban Chấp hành THSV Sàigòn đã làm việc rất hăng hái (trụ sở số 4 Duy Tân) nhằm huy động 17.000 Sinh viên đi bầu, nhưng cử tri đoàn (được hợp thức hóa ngay khi bỏ phiếu xong) chỉ gồm khoản 3.000 Sinh viên và liên danh đắc cử chỉ được sự tín nhiệm của trên 1000 Sinh viên mà thôi.

Và ban Chấp hành khoác chiếc áo HỘI TỬ cho Tổng hội Sinh viên Sàigòn (có lần các Sinh viên muốn chất vấn BCH trong một Đại hội bất thường tại trụ sở 4 Duy Tân, đã bị BCH bắt buộc phải xuất trình dấu thẻ xác nhận là cử tri trước đây). Nhưng công luận cho rằng THSV Sàigòn « Đại diện cho toàn thể Sinh viên Sàigòn ».

Ban chấp hành đắc cử **trực tiếp** *rất vững vì chỉ có khi nào một Đại Hội đồng với trên 2.000 Sinh viên tham dự mới có thể lung lay được BCH. Vì vậy, Hội đồng Sinh viên bên cạnh BCH không có quyền hành gì hết, chưa kể trường hợp người thay mặt Hội đồng Sinh viên « luôn luôn đồng ý với BCH » và lơ là trong nhiệm vụ* **kiểm soát** *của mình.*

Chính vì thực trạng ấy, tình hình chánh trị sôi động đã sinh ra một Hội đồng Chỉ đạo SVHS Sàigòn đối lập với BCH trên. Thành phần Chỉ đạo gồm hầu hết ban Đại diện các trường Đại học Sàigòn.

Hơn nữa, sau khi đã tuyên bố mãn nhiệm kỳ và « tự ý » triệu tập Hội đồng Đại diện Sinh viên các phân khoa, trường Cao đẳng và Học viện Sàigòn để lo tổ chức tuyển cử một BCH mới, BCH trực cử mãn nhiệm đã cố tình công khai hay ngấm ngầm làm trì trệ hoặc phá hoại công việc của Hội đồng mới này.

Thí nghiệm bầu cử trực tiếp niên khóa 1963—1964 đã khởi diễn nhiều hăng hái và kết thúc đầy bi thảm, ghi dấu bằng những trận đốt phá và hành hung có thương tích **trong** *trụ sở Sinh viên Sàigòn (số 4 đường Duy Tân).*

[illegible] đó đại biểu Sinh viên đã quyết [illegible] gián tiếp (sau những cuộc bàn cãi sôi nổi kéo [illegible] 5 tháng vì tình hình hăm dọa nặng nề).

b) Gián tiếp *Cử tri đoàn chỉ gồm có đại diện các Phân khoa, trường Cao đẳng và Học viện Sàigòn. Tất cả gồm 14 phái đoàn hợp thành Đại [illegible] Hội đồng Sinh viên (1965)*

Và BCH mới ra đời với 10 phiếu tín nhiệm (mỗi phái đoàn chỉ bỏ một phiếu)

Thể thức gián tiếp chỉ được thông báo cho Sinh Viên bằng những phương tiện hạn chế của Sinh Viên lúc ấy : thông cáo (ronéo) và Đài phát thanh (chương trình phát thanh Sinh Viên).

Từ đó, Hội đồng Sinh Viên có quyền :

— bất tín nhiệm BCH với hơn 2/3 tổng số phiếu.

— kiểm soát và chất vấn BCH bất cứ lúc nào.

Ban Chấp hành « được coi như » **là Đại diện cho toàn thể 20.000** *Sinh Viên Saigon, nhưng không có sự kiểm nhận của Bộ Nội Vụ (và được BCH cũ bàn giao một số tiền khoản 500$)*

Mỗi khi cần quyết định quan trọng, BCH đều triệu tập Hội đồng Sinh Viên (qua văn phòng thường trực của Hội đồng này.)

Hàng năm, từ 1965, chỉ có Bộ Thanh niên Thể Thao giúp 2.00.000$.00 dành cho quỹ hoạt động Thể Thao. (Bác Sĩ Nguyễn-tấn-Hồng đã tỏ ra đúng đắn và sốt sắng yểm trợ cho THSV, đồng đều cho Saigon, Huế, Dalat và Vạn Hạnh — lúc bấy giờ chưa có Viện Đại Học Cần thơ —, bằng cách chuyển số tiền này cho Viện Đại Học quản trị và Kiểm Soát).

Bầu cử BCH THSV theo lối gián tiếp thiếu sự vận động rộng rãi và hào hứng, nhưng phù hợp với phương tiện quá eo hẹp của Sinh viên, hơn nữa vai trò của Hội đồng Sinh viên thêm tích cực và có tính cách quyết định.

Còn bầu cử trực tiếp cần nhiều **khoản tiền phí Sinh viên** *để chi phí trong cuộc vận động rộng rãi do đó có thể đưa tới sự đắc thắng của những khuynh hướng thiên lệch rõ rệt hay ngấm ngầm.*

Nếu bầu cử trực tiếp tuyển chọn những « Lãnh tụ » Sinh Viên thì bầu cử gián tiếp chỉ tín nhiệm những **Đại diện** *Sinh Viên.*

Mà Tâm lý và Hoạt động bình thường của Sinh Viên ít liên quan tới chánh trị nên không cần có « lãnh tụ ». Trong những trường hợp đặc biệt cần phải có **Thái độ chánh trị**, *lực lượng Sinh Viên nằm trong các* **trường.**

Tuy nhiên, bầu cử gián tiếp có những khuyết điểm khó sửa đổi mà quan trọng hơn hết là : mỗi phái đoàn Đại diện cho trường đông Sinh Viên hay ít Sinh Viên đều chỉ có 1 phiếu bầu, không phản ảnh đúng mức tỷ lệ Sinh Viên quá sai lệch giữa các Phân Khoa đông đảo và các trường chuyên nghiệp rất ít Sinh Viên.

TÓM LẠI, *người ta không thể nào quyết đoán được thể thức bầu cử nào « tốt » hơn. Vấn đề còn tùy thuộc nhiều yếu tố chủ quan cũng như khách quan.*

Từ những ý nghĩ **Chính chắn**, *Tổ chức Sinh viên sẽ càng ngày càng hoàn hảo hơn, tiến tới một TỔNG HỘI SINH VIÊN QUỐC GIA VIỆT NAM vững vàng đánh dấu sự* **trưởng thành** *của Sinh viên Việt-Nam qua các hình thức Sinh hoạt Dân Chủ Đại Học./*

(I) Tài liệu của Bộ Giáo-Dục.

Bài này viết trong khung cảnh Đại-Học Saigon.—

tiếp theo 1 trang 1

thanh niên 18 tuổi mới được gọi nhập ngũ.

Điều kiện hoãn dịch vì lý do học vấn

Nhân vật ấy còn cho biết : nghĩ đến tương lai quốc gia nên Chánh phủ quyết định cho nhiều học sinh trong nước được hoãn dịch vì lý do học vấn nếu hội đủ các điều kiện bắt buộc dưới đây :

1.— Thanh niên 20 tuổi đã thi tú tài II thì đương nhiên sẽ được hoãn để học hành.

2.— Nếu học đệ nhứt, tuổi cao nhứt là 19 tuổi thì được hoãn dịch.

3.— Học đệ nhị tuổi bắt buộc là 18. Có nghĩa là nếu 19 tuổi mà mới học đệ nhị thì đương nhiên không được hoãn dịch.

Sẽ tu chỉnh sắc lịnh động viên, nếu..,

Trả lời câu hỏi khác, nhân vật này cho biết : hiện nay Bộ Quốc Phòng chưa nhận được khuyến nghị về sắc lịnh động viên từng phần của Thượng Nghị viện. Khi nào nhận được khuyến nghị này, bộ sẽ nghiên cứu tỉ mỉ và trình lên chánh phủ. Nếu nhận thấy trong sắc lịnh động viên thật sự có những điểm sơ hở thì nhà cầm quyền sẵn sàng tu chỉnh.

Nhân vật ấy cũng cho biết : Bộ Quốc phòng rất cám ơn báo chí trong nước hơn 2 tháng qua đã có nhiều ý kiến rất xây dựng trong vấn đề động viên từng phần. Bộ cũng sẽ góp nhặt hết những ý kiến này và nghiên cứu thật kỹ để nếu cần sẽ sửa sai.

1 tỷ 300 triệu cho mượn Tết

Như «Bình Minh» đã loan kể từ 15-1-68 quân nhân công chức toàn quốc sẽ được mượn tiền Tết...

Bộ Quốc-Phòng xác nhận tiền mượn Tết năm nay anh em quân nhân công chức sẽ phải trả lại cho Chánh phủ chớ không cho luôn như năm qua.

Chánh-phủ đã dành 1 tỷ 300 triệu cho quân nhân công chức vay trong dịp Tết, chia ra như sau :

— Bộ Quốc phòng (kể cả nhân viên dân chính) 1 tỷ bạc.

— Các bộ sở khác 300 triệu.

So với năm qua chánh phủ chỉ phải cho quân nhân công chức vay tiền Tết có 750 triệu mà thôi.

Kể từ tháng 3-68 phải trả từ từ

Kể từ tháng 3-1968 anh em quân nhân công chức phải trả từ từ tiền mượn Tết lại cho chánh phủ bằng cách trừ lương mỗi tháng chia làm 8 tháng liền.

Cần nhắc lại : mỗi quân-nhân cấp tá được mượn 4.000$, cấp úy 3.000$ Hạ sĩ quan 2.000$ và binh sĩ 1.000 $

Lập cơ sở bốc giờ hàng quân đội

Bộ Quốc Phòng sẽ lập 1 cơ sở bốc hàng hoá (stevedor) dành để bốc giở hàng hoá của quân đội mua từ ngoại quốc về.

Được biết cơ sở bốc giở hàng hoá này sẽ do nhiều nhân công là quân nhân loại II (quân nhân đã bị thương) đảm nhận và làm việc tại bến tàu mới ở xa lộ.

Được biết việc thiếp lập cơ sở bốc giở hàng hoá cho quân đội có những điểm lợi cho quân đội :

— Không tốn ngân khoản quốc gia để mướn nhân công bốc hàng ;

— Không sợ VC trà trộn vào bến tàu phá rối ;

— Không sợ đình công bất thình lình v.v..

tiếp theo 9 trang 1

đi đến chấm dứt chiến tranh tại Việt Nam. Người Mỹ biết rõ lắm nhưng họ không muốn biết. Các giới trên nói rằng người Mỹ muốn lạm dụng dư luận quốc tế luôn luôn muốn người Mỹ phải chấm dứt chiến tranh. Người Mỹ lại muốn hay nhờ những người khác đưa ra những đề nghị khác : đưa vấn đề V.N. ra trước L.H.Q. thảo luận trên 1 chiếc tàu trung lập, thảo luận bán chánh thức với M.T.G.P.M.N., những lời tuyên bố «hòa-bình» tại Vatican và bây giờ đến vấn đề trở lại hiệp định Genève.

Các giới Hànội cho rằng người Mỹ không muốn biết ý muốn đã từng biểu lộ của BV là không bao giờ thương thuyết dưới sự hăm dọa của bom đạn. Những đề nghị trên của người Mỹ cốt ý che đậy sự leo thang chiến tranh bằng việc đem thêm quân vào Nam và gia tăng oanh tạc miền Bắc.

Lý do thứ hai, Hànội, nhận thấy đề nghị mới của Sàigòn không thể chấp nhận được vì người Mỹ cũng dư biết Hà nội chỉ nói chuyện với Mỹ nếu người Mỹ chịu ngưng oanh tạc B.V vì tánh cách thật sự của cuộc chiến tranh này là sự xâm lăng VN của người Mỹ chớ một thỏa ước với Sàigòn không có một giá trị nào.

Sự bác bỏ đề nghị của Sàigòn không có nghĩa là bác bỏ Hiệp ước Genève mà Bắc Việt đã «không ngớt yêu cầu áp dụng một cách triệt để và thành thật».

Nhưng người ta nhấn mạnh rằng điểm chánh trong Hiệp ước Genève là nhìn nhận quyền độc lập, và tự do của dân tộc Việt Nam «chớ không phải quyền của một người nào và quyền người Mỹ đem 500 ngàn quân xâm chiếm miền Nam để rồi tấn công miền Bắc»

tiếp theo 3 trang 1

Tuyên ngôn nói rằng chánh phủ Saigon vẫn ước muốn thương nghị về những vấn đề thích đáng với bất cứ cá nhân nào không liên kết với Mặt trận Giải phóng miền Nam. Những cá nhân ấy có thể cho biết quan điểm riêng của họ chớ không với tư cách đại biểu của Mặt trận Giải phóng miền Nam.

Phái bộ Việt Nam nêu lên lập trường chánh thức của Việt Nam Cộng hòa như sau :

— Chánh phủ Saigon ước muốn và sẵn sàng gặp các đại diện của Hà-Nội để thảo luận hòa bình.

—Chánh phủ Sàigon không thể coi Mặt trận Giải phóng miền Nam như một tổ chức chánh trị độc lập hay là một chánh phủ.

— Bất cứ mọi hình thức liên hiệp nào với MTGPMN đều bị bác bỏ.

— Nhưng chánh phủ Sàigòn vẫn muốn thảo luận về những vấn đề thích đáng với những người trong MTGPMN với những tư cách cá nhân chớ không với tư cách đại diện của tổ chức ấy.

TIN MỪNG

Vừa được hồng thiệp của ông bà Nguyễn văn Ngọc báo tin sẽ làm lễ thành hôn cho thứ nam là :

Cậu NGUYỄN - NGỌC - DIỆP

đẹp duyên cùng

Cô TRẦN - THỊ - ÚT

thứ nữ của ông bà Trần văn Xuyên. Hôn lễ sẽ cử hành vào ngày 30-12-67 tại Saigon.

Xin thành thật chia vui cùng hai họ Nguyễn—Trần và cầu chúc tân lang [illegible] tân giai nhân trăm năm hạnh phúc.

Ô.B. NGÔ THANH XƯỜNG

CẢM TẠ

Chúng tôi thành kính cảm tạ Quý vị, các Ông các Bà cùng toàn thể thân bằng quyến thuộc có lòng đến thăm viếng, phúng điếu, chia buồn và đưa linh cửu bà :

LÊ THỊ HÓA

nhủ danh Bà Tám Xe Lửa đến nơi an nghỉ cuối cùng. Trong lúc tang gia bối rối có điều chi sơ xuất kính xin quý vị niệm tình tha thứ.

Đồng kính bái

Con Phạm thị Lợi

Cháu : Bùi văn Qua, Ty CSQG Công Lộ

Bùi thị Hoa

tiếp theo 5 trang 1

ra ngoại tự do, tôi xin đệ đến Tổng thống những lời cuối cùng của một kẻ sắp chết để có thể nói lên sự thật...»

Viện trợ Mỹ bị cúp. Các nhân viên của tổ chức U.S.O.M. không chịu ký tên lịnh giải tỏa.

Ngày 19-9, Quân đội V.N. bị thất một trận khá nặng : 40 tử thương 80 bị thương, 13 cố vấn Mỹ cũng tử nạn.

Người ta thừa dịp để đổ tội ngay cho sự bất lực của nhà Ngô.

Hăm dọa không trả lương cho bọ — một trợ cấp 300.000 đô la — người Mỹ cưỡng bách Ngô đình Nhu phải loại bớt một số quân trong lữ đoàn phòng vệ của ông ta và gởi 4 trung đội ra mặt trận (ngày 30-10)

Từ hôm 28-10, ở Sàigon người ta cứ xầm xì là sẽ có một cuộc đảo chánh.

Do đó, hễ gặp các phóng viên ngoại quốc, người thấy kết cuộc gần kề nên ùa nhau đến Sàigòn, Ngô đình Nhu đều hỏi một cách kiêu ngạo :

— Sao ? Chừng nào sẽ có đảo chánh ?

Ngày 1-11 Đề đốc Feldt, Tư lịnh Mỹ ở Thái bình dương, sau khi dự Hội nghị Liên phòng Đông Nam Á ở Vọng các trở về, đã cùng Đại sứ Cabot Lodge đến viếng Ngô đình Diệm. Lúc ấy 11 giờ trưa.

Diệm hỏi :

— Người ta cho biết Quân đội sẽ đảo chánh, phải chăng chính các nhân viên C.I.A. của hai ông đã loan truyền tin ấy ?

Feldt và Cabot Lodge xác nhận tin đồn ấy không phải ngoa và cho biết : nếu Diệm và anh em ông ta chịu từ chức, cả hai sẽ bảo đảm cho họ được ra đi bình yên đến một xứ nào do ông ta chọn lựa. Đó là họ chưa biết tánh ông Diệm và càng dốt hơn nữa về tánh của ông Nhu.

Các cuộc điều động quân đội đã khởi đầu ở thủ đô từ lúc sáng. Cuộc đảo chánh khơi mào...

tiếp theo 6 trang 1

Bắc Tân An. Kết quả có bảy VC bị hạ tại chỗ, trong số có một đại đội trưởng, hai súng phóng hỏa tiễn M72 và sáu súng cá nhân bị tịch thâu. Bên ta thiệt hại nhẹ.

Tại Kiên Giang lúc 12g10 ngày 28-12, một đại đội Địa phương quân chạm địch không rõ lực lượng tại 10 cây số Nam Kiên Tân. Kết quả có 19 VC bị hạ tại chỗ, một súng cá nhân bị tịch thâu. Bên ta thiệt hại trung bình.

Tại Định Tường, cuộc hành quân Cửu Long 73-SD-67 trên cấp trung đoàn, gồm có thủy quân lục chiến, Bộ binh, Biệt động quân, Trinh sát Địa phương quân. Nghĩa quân và pháo binh, khai diễn lúc 7 giờ ngày 28-12, nhằm diệt địch trong vùng phía Bắc Cái Bè.

Trong ngày 28, lực lượng hành quân chạm địch lẻ tẻ nhiều lần đã hạ 28 VC tại chỗ, bắt sống 4 tên, tịch thâu 3 súng cá nhân. Ngoài ra lực lượng hành quân còn khám phá một kho vũ khí tại 20 cs 1TB Cái Bè, gồm có 2 súng cộng đồng và 32 súng cá nhân. Sự thiệt hại về phía ta không đáng kể. Cuộc hành quân còn tiếp diễn.

Và kết cuộc như chúng ta đã biết như thế nào...

Nhà bán rẻ

NHÀ mặt tiền, 6x16m, 537 đường Phạm thế Hiển, giá nhứt định 200.000$. Xem nhà từ 1 giờ đến chiều.

Chia buồn

Được tin trễ, Trưởng Nam của Anh chị VĨNH MAY là :

Cố Đại úy Phi công

BẢO MINH

đã anh dũng đền nợ nước, hưởng dương 25 tuổi.

Thành thật nghiêng mình trước sự đau buồn của Anh Chị và cầu nguyện hương hồn cháu MINH sớm về với Chúa.

Ông bà : VÕ VĂN ỨNG.

— NGUYỄN KIÊN GIANG

Bình Minh

TIẾNG NÓI TRUNG THẬT CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

tiếp theo 8 trang 1

12 để đòi chủ nhân (Pháp kiều) thỏa mãn ba yêu sách : (1) Tăng tiền phụ cấp đắt đỏ lên 30 phần trăm. (2) Yêu cầu điều chỉnh nội quy của công nhân và (3) Yêu cầu trả tiền lương tháng thứ 13.

Tướng nên nhắc lại là cuộc đình công của công nhân hãng B.G.I. đã gây nên tình trạng khan hiếm rượu bia và các loại nước ngọt do hãng này sản xuất. Giá cả do đó có nơi đã tăng vọt và cho đến bây giờ nhiều hiệu buôn không có bia và nước ngọt bán.

Trong khi đó, loại rượu bia hộp ngoại quốc cũng đã biến mất trên thị trường, khiến cho tình trạng khan hiếm rượu bia càng trở nên trầm trọng.

726 công nhân hãng «AirAmerica» đã đình công đến ngày thứ 6

SAIGON.— Suốt ngày 29-12 vừa qua tại trụ sở T.L.Đ.L.C.V.N. đã có một cuộc thảo luận sôi nổi của công nhân VN nằm trong nghiệp đoàn hãng AIR AMERICA với mục đích đấu tranh để yêu sách tăng lương lên 40% cho toàn thể công nhân.

Được biết, 726 công nhân của hãng này đã đình công đến ngày thứ 6. Họ đưa ra một bản yêu sách, gồm 6 điểm để yêu cầu ban giám đốc của hãng phải giải quyết.

Tại hội trường, ban tranh đấu và đoàn viên của nghiệp đoàn vừa kể lần lượt trao đổi ý kiến nhằm mục đích đòi hỏi chủ nhân phải thực thi yêu sách hợp tình và hợp lý của công nhân Việt Nam đề ra.

Cũng theo lời thuyết trình viên đại hội cho biết : nghiệp đoàn đã nhận được sự tích cực ủng hộ nồng nhiệt của các nghiệp đoàn bạn trong vụ tranh chấp này. Hiện nay đại hội đã kêu gọi mỗi đoàn viên là một hành động viên để bảo toàn ý chí tranh chấp với chủ nhân.

Tin sau cùng.

Tin sau cùng bên hành lang của ngày đại hội cho biết có 1 nữ công nhân xé rào cố ý đi làm trở lại gặp phản ứng của một nhóm công nhân khác khiến chị này bị xây xát vào nhà thương điều trị. Danh tánh của người nữ công nhân vừa kể chưa được rõ.

tiếp theo 7 trang 1

không có trách gì đối với cuộc tranh chấp giữa cá nhân hai công dân Chu Văn Bình tức Chủ Tử, Chủ nhiệm nhựt báo «Sống» và bà Trương Ngọc Thu, tức Kiều Mộng Thu.

Thông cáo trên, mang chữ ký của ông Nguyễn bá Lương, Niên trưởng Hạ viện, còn nói rằng việc tranh chấp giữa ông Bình và bà Thu hoàn toàn [illegible] quang [illegible] tới Hạ nghị viện. Ngoài ra thông cáo cũng nói sự giao thiệp tiền bạc giữa bà Thu và ông Bình xảy ra khi bà Thu chưa đắc cử Dân biểu và bà Thu không hề lấy danh nghĩa Dân biểu QH trong việc tranh tụng này.

Mấy ngày gần đây, liên tiếp trong nhiều số báo «Sống», ông Chu Tử có sự tranh chấp về tiền bạc với bà Thu và nhơn có tờ báo, ông Chu Tử đã công khai yêu cầu Hạ nghị viện có thái độ với Dân biểu Trương ngọc Thu.

tiếp theo 0 trang 1

Mỹ không bình luận gì về nguyên do cuộc họp khẩn cấp giữa Đại sứ Bunker và Tổng thống Thiệu. Phát ngôn viên bộ ngoại giao Saigon cho rằng phải là một vấn đề quan trọng và khẩn cấp nên đại sứ Bunker mới chịu ra khỏi Saigon vào lúc 8 giờ sáng.

Những tin CẦN BIẾT

Giải tỏa lưu thông

TRÊN KHOẢNG GIỮA BẾN BẠCH-ĐẰNG — HÀM NGHI

SAIGON.— Nha Cảnh Sát Đô Thành cho biết : kể từ ngày 30-12-1967, đường Võ Di Nguy, khoảng giữa bến Bạch Đằng và đại lộ Hàm Nghi sẽ mở cho sự lưu thông công cộng.

Chiều lưu thông duy nhứt sẽ được thiết lập trên đường này theo chiều cầu Bắc-Bình-Vương—Hàm Nghi nối tiếp theo chiều duy nhứt đã có trên đường Võ Di Nguy.

Theo thông cáo của Nha Cảnh Sát, các loại xe ngừng và đậu trên khoảng đường nói trên đều bị cấm.

Nha Cảnh Sát Đô Thành yêu cầu đồng bào nên tuân theo các chỉ dẫn trên để tránh sự can thiệp phiền phức của Cảnh Sát.

Trả lại hồ sơ các tài xế thi hỏng hay vắng mặt trong các kỳ thi lấy số hành nghề Tắc xi, Xích lô Máy

SAIGON.— Nha Cảnh sát Đô Thành vừa ra thông cáo yêu cầu những tài xế thi hỏng hoặc vắng mặt trong các kỳ thi lấy số hành nghề lái Taxi, xe chở học sinh hay xích lô máy đến nhận lại hồ sơ tại Ty Cảnh sát Quốc gia Công lộ trong thời hạn từ nay đến hết tháng Giêng năm 1968.

Theo thông cáo của Nha Cảnh sát Đô Thành hiện nay, Ty Cảnh sát Công lộ còn lưu trữ một số đơn và hồ sơ về năm 1964, 1965, 1966 của những tài xế thuộc các loại kể trên.

Thông cáo cho biết quá thời hạn ấn định ghi trên, những hồ sơ không được nhận lãnh sẽ bị thiêu hủy và mọi khiếu nại sẽ không được cứu xét.

Các xí-nghiệp phải gấp điều chỉnh tình trạng nhân dụng công nhân ngoại kiều

SAIGON—. Bộ Nội Vụ và Bộ Lao Động vừa ra thông cáo nhắc nhở các chủ nhân, Giám Đốc xí nghiệp gấp rút điều chỉnh tình trạng nhân dụng cho công nhân ngoại kiều hiện đang giúp việc từ nay đến 31-12-1967 là thời hạn chót.

Theo thông cáo của liên Bộ Nội vụ-Lao động, việc điều chỉnh trên là để thi hành sắc luật số 012/67 ngày 1-6-67 ấn định qui chế công nhân ngoại kiều tại Việt Nam và nghị định áp dụng số 204/BLĐ/TTT/NĐ ngày 25-8-1967.

Thông cáo cho biết thêm đối với các xí nghiệp đã có đơn xin phép tại Bộ Lao Động, các chủ nhân, Giám Đốc có thể xuất trình bản sao đơn đã được Nha Nhân Dụng đóng dấu để xin gia hạn lưu ngụ tạm cho công nhân trong khi đợi quyết định của Bộ Lao Động nếu các đương sự đã có hồ sơ xin gia hạn lưu ngụ hợp lệ.

Tiếp theo 4 trang 1)

Trong trận đụng độ, binh sĩ Mỹ gọi pháo binh bắn vào những vị trí địch ẩn náu. Ngoài số Cộng quân bị hạ kể trên, địch còn bỏ lại 2 vũ khí cá nhân, về phía bạn có 5 binh sĩ bị thương nhẹ.

Ngoài ra một đại đội thuộc Lữ đoàn 196 khinh binh Hoa kỳ hồi 11 giờ 25 sáng 28-12 cũng chạm súng với một lực lượng địch quân không rõ quân số ở cách Tam Kỳ (Quảng Tín) 13 cây số về phía Tây Bắc. Đến 16 giờ 45 khi cuộc chạm súng chấm dứt địch bỏ lại 13 xác đồng bọn và 15 vũ khí cá nhân, trong khi đó lực lượng Hoa Kỳ chỉ có 5 binh sĩ bị thương nhẹ.

CẦN-THƠ.— VC hôm 29.12 đã mở một loạt các pháo kích và giựt mìn xe đò tại các tỉnh Định Tường. Vĩnh Bình và An Xuyên làm cho 6 người thiệt mạng và 39 người bị thương.

Tin tức chiến sự Vùng IV Chiến thuật cho biết : hồi 10 giờ 40 sáng 28-12 VC đã giựt mìn 1 chiếc xe hàng tại 10 cs Tây Nam Vĩnh Bình làm một thường dân chết và bốn người bị thương.

Năm phút sau đó, VC lại giựt mìn chiếc xe đò « Hiệp Thành » chạy đường Vĩnh Bình — Sàigòn tại 6 cs Đông Nam Càng Long làm 1 thường dân chết và 7 người bị thương.

Cũng tại Vĩnh Bình lúc 2 giờ 30 sáng 28-12, V.C. pháo kích nhiều quả súng cối 82 ly vào đồn Cầu Tre tại năm cây số Tây Nam quận lỵ Tiểu Cần, làm cho hai Địa phương quân và hai cán bộ Xây Dựng Nông Thôn tử thương.

BẠN ĐỌC CHÚ Ý

Xin các bạn nhớ đón đọc các truyện dài đã đăng nơi trang trong **BÌNH - MINH** vào mỗi Chúa Nhựt.

Đặc biệt: **BÌNH-MINH** xuất bản ngày Chúa Nhựt.

Phân ưu

Được tin thân phụ anh Phan Trường Thắng là :

Cụ PHAN TRƯỜNG MẠNH

vừa từ trần. Chúng tôi toàn thể hội viên Chi Hội Ái Hữu Liên Trường Vũng Tàu xin thành thật chia buồn cùng Bác gái, anh chị Phan Trường Thắng và tang quyến.

Chi Hội Ái Hữu Liên Trường
Vũng Tàu

BỘ CÔNG CHÁNH
SAIGON THỦY CỤC

VIỆT-NAM CỘNG-HÒA
Số 5438 — STC/KTTss

CÁO-THỊ ĐẤU THẦU CÔNG KHAI

Cung cấp ống gang và phụ tùng liên hệ dùng để sửa chữa ống bể vùng Saigon — Cholon.

Tiền ký quỹ tạm : Một Trăm Mười Ngàn Đồng (110.000$00).

Tiền ký quỹ thiệt thọ : Năm phần trăm (5%) giá chịu thầu thiệt thọ.

Thời hạn cung cấp : Giao thành bốn (4) đợt, mỗi đợt với số lượng bằng 1/4 tổng số lượng cung cấp : Đợt thứ nhứt trong vòng 60 ngày sau ngày nhận tống đạt khế ước chuẩn y, đợt thứ Hai 60 ngày kế tiếp, đợt thứ Ba : 30 ngày và đợt chót : 30 ngày.

Ngày giờ và nơi mở thầu : Ngày thứ Năm 18-01-1968, hồi 10g tại Văn Phòng Ông Phó Giám đốc Saigon Thủy Cục số 86 Nguyễn Thông (lầu 2) Saigon.

Nơi tham khảo hồ sơ : Nhà Thầu có thể đến tham khảo hồ sơ Điều Kiện Sách Riêng tại Phòng Ngân sách Saigon Thủy Cục số 86 Nguyễn Thông (lầu 2) Saigon trong những ngày và giờ làm việc.

Saigon, ngày 26 tháng 12 năm 1967

PHÓ GIÁM ĐỐC SAIGON THỦY CỤC

VÕ-ĐÌNH-HẠNH

CUNG-CHÚC TÂN-NIÊN

NAM ĐÔ NGÂN HÀNG

Hân hạnh thông báo :

NGÀY 31-1-1968

Sẻ khai trương chi-nhánh

CHOLON

số 413-415 đại-lộ Đồng-Khánh

Nhà in riêng của « BÌNH MINH » 23 Tự-Do — SAIGON
và 173, Phạm-ngũ-Lão SAIGON —Quản Lý : NGUYỄN-THANH-SỬ

HỘI ĐỒNG QUẢN TRỊ VÀ BAN GIÁM ĐỐC

Sàigòn ngân hàng

Công ty nặc danh, 100.000.000/VN (đã góp 3/4)
Trụ sở chánh : 102 đường Nguyễn Huệ Saigon Chi nhánh tại Chợlớn : 150A đường Phùng Hưng.

Hân hạnh báo tin

Chi nhánh Phan Thanh Giản

Đặt tại số 667 đường Phan Thanh Giản Saigon
Điện thoại số : 92.671

Sẽ khai trương ngày 3 tháng 1-1968

(tức mồng 4 tháng Chạp Đinh Mùi)

Thực hiện mọi nghiệp vụ Ngân Hàng và tiết kiệm

— Nhân dịp khai trương, chúng tôi sẽ dành những món quà kỷ niệm đáng giá cho 2.000 trương mục tiết kiệm đầu tiên.

Đáp lại sự ủng hộ nồng nhiệt của hằng vạn bạn đọc

Sóng Mới

tăng cường nội dung và hình thức phong phú và hấp dẫn hơn

Cống hiến bạn đọc món quà thích thú

Số Đặc Biệt đầu năm Dương Lịch

phát hành chiều ngày thứ hai 1-1-1968

Với các bài vở giá trị :

(1) Tiểu thuyết ăn khách nhứt của nhà văn PHI LONG

BÀN TAY ĐEN

SÔI ĐỘNG, HẤP DẪN, QUYẾN RŨ KHÔNG THUA BÀN TAY MÁU

(2) Thiên ký sự làm rung chuyển Mỹ quốc và Thế giới của phụ tá chủ bút tờ Nữu Ước Thời Báo

Ký giả : SALISBURRY

Những bí mật về

HÀ NỘI KHÓI LỬA

năm 1966

(3) Quyển sách viết về người Mỹ ở Á Châu :

NGƯỜI MỸ XẤU

(4) Thiên tài liệu chưa hề đăng trên mặt báo :

CIA NHÚNG TAY

VÀO CHIẾN CUỘC TRIỀU TIÊN

như thế nào?

(5) Trận đánh khủng khiếp và ác liệt :

KẾT THÚC CHIẾN TRANH

VIỆT – PHÁP

★ Sưu tầm của Tường Hữu

(6) Thiên ký sự tâm tình, chua chát, đắng cay :

Ngược Gió

O của Tân Đạt Dân

(7) Thiên ký sự thời đại của Long Điền :

BÈO GIẠT HOA TRÔI

Cùng với nhiều bài vở tài liệu thời sự đi sát với biến chuyển của thời cuộc nhất

SÓNG MỚI

Nhựt báo nhiều tin tức và bài vở nhứt